

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำเนียบสภาร่างรัฐธรรมนูญ)

ครั้งที่ ๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
วันนวมสมาชิกร่วมการประชุม ๑๖๓
คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าระ
ดำเนินการประชุมในฐานะทำเนียบ
รัฐธรรมนูญต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวัน

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำเนียบ
ทำเนียบรัฐธรรมนูญ) ครั้งที่ ๒ มีทวนผู้
ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง
(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี ข้าพเจ้าขอว่าที่ประชุมรับรองราย
งานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำ
เนียบทำเนียบรัฐธรรมนูญ) ครั้งที่ ๒

ระเบียบวาระที่ ๓ หรือขอระเบียบ
วาระ ซึ่งคณะกรรมาธิการระเบียบวาระ
เสนอ หรือขอทศวรรษ
๔. ขอประเทศ จะใช้คำว่า
“ประเทศไทย” หรือ “สยาม” หรือขอ
อื่น

พันเอก พงศ เกษนันทน์:
เรื่องการ เปลี่ยนชื่อ ประเทศ เป็นสัง ทพง
กระทำได้ แต่ว่าการ กระทำนั้น ควร
กระทำเมื่อ เหตุผลเพียงพอ และเมื่อ
กระทำลงไปแล้ว ควรจะ ใดสมควรค่า และ
อยู่ในกาลอัน สมควร ทพงจะ กระทำด้วย
ระดมเชื่อว่า ใดคือปรายกันมาหลาย
ครั้งแล้ว และเมื่อใด พิจารณาเหตุผล
สมาชิก ใดขอปรายกันหลายทวนกันเห็นว่า
เหตุผลที่ ขยายกันมา เพื่อจะเปลี่ยนหรือ
ไม่เปลี่ยนชื่อประเทศนั้น สรุปลงแล้วใน

LIRT

สารสำคัญกันเห็นว่า เป็นเหตุผลในทางสังคมบ้าง เป็นเหตุผลในทางจิตของประเทศไทยบ้าง เป็นเหตุผลที่ว่าประเทศไทยมีความหมายในทางที่ไม่ดีบ้าง และเป็นเหตุผลในด้านประวัติศาสตร์บ้าง ท่านกระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงเพชการชลประทานว่า เกี่ยวกับทางประวัติศาสตร์นั้น ไม่ควร จะหยิบยกมาพิจารณาใหม่แล้ว เพราะเหตุว่าท่านผู้ซึ่งเสียงในทางประวัติศาสตร์ทั้งสองฝ่าย ซึ่งได้ชลประทานมากก็คิดกันเองตลอดเวลาก็เห็นว่าประวัติศาสตร์ของไทยนั้นหาหลักฐานที่แน่นอนนักไม่ได้ อันหลักฐานต่าง ๆ ก็ได้ออกเสียเมื่อคราวเสียกรุงศรีอยุธยาไปเป็นจำนวนมาก เราว่าหลังจากที่ยกกันสนธิฐานกันบ้าง ออกจากหนังสือพิมพ์เขียนกันบ้าง จึงเห็นว่าเหตุผลในด้านประวัติศาสตร์นั้น ไม่ควร จะหยิบยกขึ้นมา ท่านครั้นมาเหตุผลในทางที่ว่าชื่อของประเทศไทยนั้นมีความหมายที่ไม่ดี ยกตัวอย่าง เช่น สมาชิกของท่านได้ชลประทานว่า ไทย แปลว่าคนขโมย อย่างนี้เป็นต้น กระผมเห็นว่าเช่นสาระที่ไม่สำคัญเลย ไม่ควร จะหยิบยกขึ้นมาอีก เพราะว่าการพูดของชาติหนึ่งหรือ

ภาษาหนึ่งนั้น คงจะมีความหมายไปในทางที่ขบถไม่สบาย ของอีกภาษาหนึ่ง เราจะไม่เป็นสาระไม่ได้ ยกตัวอย่าง เช่น คำว่า "ซีเหรี" ภาษาไทยเราว่า เหมไม่สวย แต่ผู้ซึ่งเขาบอกว่า ซีเหรีสวย เหล็กเกิน อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งจะเอาเป็นนิยามไม่ได้ เรื่องความหมายของภาษาของคำซึ่งพูดออกมาเป็นเสียงคล้าย ๆ กัน แล้วมีความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง หรือในภาษาดังกล่าวซึ่งทุกท่าน ในตอนเรียนภาษา อังกฤษ จะเห็นว่า มีความคล้าย คาคอความความว่า คาคอ ฟังแล้วรู้สึก ว่าไม่ เพราะที่ในภาษาอังกฤษ ซึ่งผมไม่อยากจะยกตัวอย่างในคน แต่ว่าคนอังกฤษเขาฟังแล้วเขาเลย ๆ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเห็นว่าในด้านความหมายของคำว่า "ไทย" ก็หรือไม่ดีเป็นหลักภาษาหนึ่งนั้น ก็ไม่เป็นสาระสำคัญที่จะหยิบยกขึ้นมา ท่านมาอีกเหตุผลหนึ่งที่สมาชิกชลประทานว่า คำว่า "ไทย" นั้นไม่แพร่หลายในต่างประเทศ อันนี้กระผมคิดว่า คงจะ ไม่เป็น ความจริง สำหรับในขณะนี้ เพราะว่าบางท่านว่าคุยกับเพื่อนแล้ว เพื่อน ไม่รู้จัก ว่า ไทย - แต่รู้จักว่า ไชนามิ กระผมคิดว่าชาวต่างชาติที่ไม่

รู้จักว่าไทย คิดฝันเป็นผลไม่สนใจใน
 ประเทศไทยไม่โตศึกษากันแท้จริง ผล
 ศึกษา อันแท้จริงจะ รู้จักชื่อ ประเทศไทย
 ในชาวต่างประเทศก็เหมือนกัน ไม่ใช่ว่า
 เจาคูไปทักคน สมเคยไปคุยที่รัฐนิวเจอร์-
 ซีย์ในอเมริกาแล้ว นิวเจอร์ซีย์กับนวยออร์ท
 โกลันดองวางราว ๒ ชั่วโมงเศษ ถาม
 คนที่นั่นเจอรชิวรจกนวยออร์ทใหม่ ไม่รู้
 จักควม มีครบ มีบางคนไม่รู้จัก อย่าง
 เป็นต้น แสดงว่าเขาไม่ใส่ใจ เขาก็
 ไม่รู้ ครั้นในสาระที่ว่าชาวต่างประเทศ
 บางคนไม่รู้จักประเทศไทยนั้นถือเป็นเรื่อง
 ไม่ได้ แต่รวมความว่าส่วนใหญ่ก็รู้จัก
 พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ได้เสด็จ
 ประพาสทั่วโลก ในยุโรป และ อเมริกา
 แล้วต่อไปจะเสด็จไปทางภาคอื่นของโลก
 ก็เข้าใจว่าคงจะแพร่หลายยิ่งขึ้น เพราะ
 ฉะนั้น ในเหตุผลอันนี้ควร จะยกทั้ง ได้
 ไม่ควรจะนำมาพิจารณา ทบทวนเหตุผลอัน
 สำคัญที่จะหยิบยกมา พิจารณา คือเหตุผล
 ในด้านสังคมซึ่งจะเห็น ได้ว่าสมาชิกคน
 แรกที่ทานชนมาอธิบาย ท่านให้เหตุผล
 ในทำนองว่า ประชาชนในประเทศนี้ คือ
 ว่าถ้าหากว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงของประเทศ
 ให้เหมาะสมแล้วจะมีการแตกแยกกันใน

ระหว่างกลุ่มชนเชื้อชาติต่าง ๆ ที่มี
 สัญชาติเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ได้อ้าง
 ว่าอังกฤษ ได้เปลี่ยนเป็นบริเตนใหญ่ครั้ง
 หนึ่ง แล้วต่อมาก็คือเปลี่ยนเป็นสหราชอาณาจักร
 ตัวอย่างอันนี้กรรณิการ์
 เหมาะสมสำหรับเขา แต่ไม่แน่ว่าจะ
 เหมาะสมสำหรับประเทศอื่น ๆ เพราะเหตุ
 ว่าถ้าเราพิจารณาจากประเทศอังกฤษจะเห็น
 ว่าเขามีหลายเชื้อชาติ แล้วก็เป็นคนกลุ่ม
 ใหญ่เสียด้วย เช่น ไอร์แลนด์ สก็อต-
 แลนด์ อิงแลนด์ อะไรพวกนี้ เช่นคน
 กลุ่มใหญ่ เพราะฉะนั้นเขาว่าบนที่จริงต้อง
 เปลี่ยนชื่อของประเทศให้เหมาะสม หรือ
 ไปอ้างว่า อเมริกา ก็ใช้ชื่อเป็นกลาง ๆ
 อันนั้นก็เพื่อความจริงก็เหมาะสมสำหรับเขา
 อีก เพราะในอเมริกานั้นมีหลายเชื้อชาติ
 เหลือเกิน มีทั้งในโกร มีทั้งฝรั่งเศส
 อิตาลี สเปน โปรตุเกส เยอรมัน เข้า
 ไปผสมกันอยู่หลายเชื้อชาติอยู่ในนั้น ก็
 เป็นการเหมาะสมสำหรับเขา และไม่แน
 ะก็ว่าจะเหมาะสมสำหรับบ้านเรา หรือ
 ประเทศอื่น มีหลายประเทศในโลกนี้
 ยังคง ใช้ชื่อประเทศตามเชื้อชาติของตน
 อยู่ ครั้นเมื่อเราพิจารณาใกล้บ้านเรา
 ในกลุ่มเอเชียภาคนี้ เช่น พม่า ไทย
 จีน ลาว เขมร ลูซอน อะไรพวกนี้ก็อยู่

ในสภาพใกล้เคียงกัน ทลุมควรรจะหยิบ
 ยกเข้ามาพิจารณา จึงเห็นว่ามีชายฝั่งคง
 ใช้ชื่อประเทศตามเชื้อชาติเขา เช่นพม่า
 ก็ยังคงเป็นพม่าอยู่นั่นแหละ คือว่าไม่
 ใดเปลี่ยนชื่อเป็นอย่างอื่น อย่างนั้นเขตน
 จึงเห็นได้ว่า กลุ่มชนส่วนใหญ่ของพม่า
 ก็เป็นชาติพม่า แต่มีกลุ่มชนส่วนน้อย
 เขาไม่ยกยกเข้ามาเป็นลาว หรือเป็น
 เหตุผลที่จะมาพิจารณาในการเปลี่ยนชื่อ
 ประเทศเขา คนไทยรักเหมือนกัน กลุ่ม
 ชนส่วนใหญ่ของคนไทยก็ยังเป็นไทยอีก
 อวจะมกลุ่มชนส่วนน้อย เผ่าต่าง ๆ
 เล็ก ๆ น้อย ๆ พวกอยู่ตามชายเขาข้าง
 พวกอยู่ในแถบต่าง ๆ บ้าง เป็นกลุ่มชน
 ส่วนน้อย เพราะฉะนั้นกลุ่มชนส่วนน้อย
 ยังไม่ได้อพยพหนีเหตุผลเพียงพอที่
 จะให้เราเปลี่ยนชื่อประเทศของเราได้
 เราจะได้เห็นได้ ว่าพวกเราซึ่งอยู่ทางภาค
 เหนือภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาค
 ภาคกลาง ภาคใต้ภาค ยงนยมีได้ชื่อ
 ไทยอยู่ เรียกตัวเองว่าไทยอยู่ ยกตัว
 อย่างเช่นกระผมคิดว่าท่านสมาชิกท่านง อยู่
 ณ. ทน บางท่านก็อาจจะเรียกทางภาค
 เหนือ นกลุ่มลามาจากภาคเหนือ หรือ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านคงไม่พอ

ใจเห็นแน่ถ้าผมเรียกท่านว่าเป็นลาว อย่าง
 นั้นเขตน ท่านพอใจที่เรียกว่าตัวท่านเป็น
 ไทย อย่างนั้นเขตน ยกตัวตัวอย่างให้เห็น
 ว่าการทศภาคเป็นทศคนน ๆ หมายความว่า
 แยกเชื้อชาติ นั้นจะทำให้เกิดการแตกแยก
 กันไปเปล่า ๆ ส่วนทางภาคใต้คงจะ
 มีปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น เช่นใน
 ๔ จังหวัดเราอาจจะถือว่าเขาเป็นแขกหรือ
 เป็นมลายู แต่เราเรียกเขาว่าไทยอิสลาม
 ซึ่งเขาก็เป็น ท. พง. พอใจว่าเขาเป็น ไทย
 อิสลาม เป็นไทย กลุ่มหนึ่ง ซึ่งนับถือ
 ศาสนาอิสลามนั้น จึงเห็นได้ว่าไทยรวม
 ตัวกันอยู่ดี ๆ แล้วไม่ควรจะไปแกะไป
 พ่นฝอยหรือพ่นไฟแตกแยกกัน เราเป็น
 ไทยด้วยกันทุกคนยกเว้นคือพอใจได้เป็น
 ไทยอยู่แล้ว ส่วนการทศกัณฑ์กษัตริย์
 ท. ทางภาค อีสาน หรือ ธรรมดา ทาง ๔
 จังหวัดภาค ไทนม ไม่ใช่เป็นเรื่องเหตุผล
 มารากชื่อไทยหรือชื่อสยาม แต่เป็น
 เหตุผลทางการเมืองของกลุ่มบุคคลที่คิด
 จะล้มล้างรัฐบาล ไปยุบหยักยเซชชนมา
 และทำให้เกิดการแตกแยกต่างหาก ไม่
 ใช้เหตุผลทางด้าน ใต้ชื่อของ ประเทศเลย
 ออกอย่างหนึ่งเป็นเทคนิคของการปลุกเร้า
 ซึ่งกระผมคิดว่ารัฐบาลท่านมีเทคนิคอย่าง
 สูงในการ จะแก้ไขปัญหานี้ จะไม่ไหว

การแข่งขัน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้
 หนึ่งจริงเห็นได้ว่าไม่ควรจะเปลี่ยนหากคน
 ใจพอใจในข้อนี้แล้ว ทนมาคิดว่าถ้า
 เปลี่ยนแล้วจะคุ้มค่าไหม ด้วยเหตุผล
 ไม่เพียงพอแล้วเปลี่ยน ก็ยอม ไม่คุ้มค่า
 อย่างที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ หลายท่าน
 ซึ่งมีคุณวุฒิ ได้อภิปรายกันมาแล้วว่าจะ
 ย่อให้เกิด โกลาหลไปในด้านต่างประเทศ
 ในด้านเอกสาร ในด้านการศึกษาของนัก
 เรียน ๆ อันหลังเกิดของเรือนกากลางจะล้ม
 ศอัสยามกำลังจะล้มแล้วกำลังจะรวม
 ประเทศไทยเป็นอย่างดี ถ้าเราเปลี่ยน
 หลักสูตรเปลี่ยนบทเรียนกันใหม่ก็จะขึ้น
 ขวนอก ในทางเศรษฐกิจอันเปลี่ยนไป
 โดยไม่เหตุ ในทางต่างประเทศก็จะปวด
 หัวไม่น้อย เพราะเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 สัมพันธ์ไม่ตรงกัน กฎหมายนานาประเทศ
 ต่างจะทำให้เกิด โกลาหลเห็น ว่าผลดีที่
 ย่อมไม่คุ้มค่าเลย ทนมาพิจารณาว่า
 เกยจนสมควรใหม่ที่จะเปลี่ยน ก็ตอบให้
 ทนทะเลาะว่าไม่สมควร เพราะว่าไม่มี
 ข้อหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นที่จะให้เกิดการ
 เปลี่ยนข้อของประเทศ กระผมจึงมี
 เรื่องที่จะอภิปรายเพื่อเรียนต่อท่านประธาน
 เพียงเท่านั้น

พลตรี แสวง เสนาณรงค์ :
 เนื่องจากมีการอภิปรายเรื่องข้อประเทศ
 ของเราไว้ทำเนียบมาอย่างยืดยาวจนย่น
 เขาคงท ๓ แล้ว กระผมในฐานะที่เข
 ่มเริ่มแรกได้เสนอคำว่า "สยาม" เข
 มาในหนังสือว่าสมควรที่จะใช้
 จะขอประธานรบกวนเวลาอันมีค่าของท
 ประชุมกล่าวเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง เกี่ยว
 กับชื่อประเทศ ตามที่ไต่พ่งท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติหลายท่าน ได้อภิปรายกันมาใน
 ครั้งต่าง ๆ ที่แล้วนั้น ส่วนใหญ่ก็พอจะ
 สรุปได้ว่า ได้อภิปรายกันมากในค่าน
 ประวัติศาสตร์ ด้านภาษาศาสตร์และค่าน
 ความหมายของคำ ส่วนใหญ่ในรูปนพ
 สัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกันขย่าเป็นประโยชน์
 ในการพิจารณาเรื่องนั้นเห็นอย่างมา โดย
 เฉพาะท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติหนึ่งเม
 การประชุมครั้งที่แล้วก็ได้กรุณาแยกแยะ
 ทั้งในด้านหลักวิชาแขนงต่าง ๆ และใน
 ขอบเท็จจริงไว้อย่างกว้างขวางน่าฟังแม้แต
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ อภิปรายเมื่อก
 ได้ใหม่ผลผลไว้คเหมาะสมกัน กระผมได้
 เรียนตั้งแต่นั้นแล้วว่าสำหรับารอภิปราย
 เรื่องข้อประเทศนี้ การพ่งจะไม่สำคัญ
 สำคัญอยู่ที่เหตุผลไม่ใช่อายุที่ขารมณ ขอ
 ว่าเท่าที่ไต่พ่งมาแล้วบางท่านก็คิดว่าท่าน

ว่าสยามสันนิษฐานคำว่าไทย ทางท่านก็
 สันนิษฐานสยามไทยตรง ทางท่านแม่ไม่
 สันนิษฐานไทยตรงแต่ก็ไม่ค้านคำว่าสยาม
 ซึ่งกระผม ในฐานะที่เห็นผลสันนิษฐานคำว่า
 สยามกับขอชอชอชไว้ในทันด้วย แต่คงที่
 กระผม ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแล้วว่า
 ครองแรกทรงกรมเสนอเรื่องชื่อประเทศเข้า
 มานักกรมใหม่เรียนว่าในการพิจารณาเรื่อง
 ชื่อประเทศคนกระผมไม่สู้จะคิดใจในการ
 พิจารณาในทิศประวัติศาสตร์หรือภาษา
 ศาสตร์ เพราะว่าถ้าจะพิจารณากันใน
 ทิศนั้นคงจะโต้เถียงออกไปยากไม่
 ไรก็ขย ในหนึ่งก็คงจะไม่จบ อย่างที่ท่าน
 สมาชิกพวกหมอกัน สันนิษฐานว่ากรมจะ
 เอาในแง่ประวัติศาสตร์มากล่าวสันนิษฐาน
 บางกรมก็พอจะหามาได้บ้าง เป็นต้น
 ว่าสยาม เป็นคำที่มีความหมายก็เป็นชื่อ
 ของดินแดนซึ่งชาวอินเดียโบราณได้ให้
 ชื่อแก่อาณาบริเวณกึ่งชนชาติไทยจะ
 อพยพมาจากประเทศจีนจากเหนือมาสู่ใต้
 ซึ่งเห็นความหมายที่หมายถึงพระกฤษณะ
 เทพเจ้าของอินเดีย ตามคำแปลของ
 ศอกเตอร์ เอ็มกันจ ซึ่งให้ความหมาย
 ของคำว่า "สยาม" ไว้ว่าฟังเหมือน
 กัน คือท่านผมนได้เป็นผู้ช่วยการสำนัก
 แดงชาวอินเดียประจำประเทศไทย ได้

กล่าวไว้เมื่อปี ๒๔๙๘ ณ สำนักอบรม
 วิชาสามพระยามขอความย่อ ๆ ว่าคำ
 ว่าสยามหมายถึงสี่วรรคในทอง ฟา ใน
 ขามพลบ ชาวอินทิมก็กรมความรู้สึก
 เต็มไปด้วยความขบถระลัดถึง พระกฤษณะ
 ซึ่งเป็นพระเจ้าแห่งอารยธรรมพระ
 เจาแห่งตนตรี พระเจ้าแห่งการว่าว่า
 ความงาม ความกล้าหาญ ความยุติ
 ธรรม ความเมตตาการณา ความมสดี
 ปัญญา และความสว่างไสวล้วนเป็น
 ความดีพร้อม ถ้าผมจะเอาในทางประวัติ
 ศาสตร์มากก็พอจะนำมาได้เหมือนกัน แล้ว
 คำนึงความเหตุผลแล้วคิดว่าเดชะเอมกัน
 ฐมากล่าวเมื่อปี ๒๔๙๘ หรือประมาณ
 ๗-๘ ปีมาแล้ว ท่านผมนคงไม่มสคิดใจใน
 เรื่อง จะมาทำการตรวจค้นหาเสียง ในชื่อ
 ประเทศ เพราะว่าท่านกล่าวในหลักฐาน
 กล่าวในทีประชุมซึ่งมันก็ศึกษา คงกล่าว
 ในแง่หลักฐานมากกว่า และถ้าจะพูดถึง
 ในแง่เหตุผลว่าคำว่าสยาม เป็นคำที่หมาย
 ถึงดินแดนเหล่านั้น เป็นชื่อคำอินเดียโบราณ
 หมายถึง ถึง พระกฤษณะก็พอน่าฟัง เหมือน
 กันเพราะ ในบริเวณแหลมทองหรือสี่วรรค
 ภูมิของเรานั้น มีหลายชื่อซึ่ง เป็นชื่อซึ่ง
 ชาวอินเดียโบราณได้มาตั้งไว้ จะเห็น
 ได้ว่าเช่นกัมพูชานกัมพูชชอแคว้นกัมพูช

แคว้นไทรอาณ ในอินเดียซึ่งเวลานั้น อยู่ใน
 ทัศนแดนที่เรียกว่า เบงกอลสถานหรือในปาก
 สถานตะวันตก กรมพยานไม่ใช่ข้อเฝ้า
 อย่างที่ท่านสามารถอภิปราย เมื่อท่าน ผม
 ขอกรุณาแยงเล็กน้อย นอกจากนั้นกรม
 หลายคำ อย่างสูงก็ไปรักหมายถึงสังขพร
 เซตงงอร์ (Sehngor) ก็ศิลานคร แม้
 แต่มีลาพักในคาอินเคียไทรอาณ หมายถึง
 ถึงคนเฝ้าอินเคียไทรอาณเฝ้ามีลระ อย่าง
 มีลระกษัตริย์ นักเทศน์ในแคว้นประวัต
 ศาสตร์ ก็มีความหมายเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นคำว่าสยามก็อาจจะเป็นคำไทรอาณที่
 มีมาก่อนที่ชนเผ่าไทยจะอพยพมา ใน
 เรื่องนักเป็นเรื่องเล็กอย่างที่ผมกล่าวมา
 แล้ว ผมไม่คิดไว้ในทัศนประวัตศาสตร์
 หรือภาษาศาสตร์ เพราะว่าท่านหนังสือฝ่าย
 หนึ่ง ท่านอาจระคนความมาคิดว่าสยาม
 หมายถึงทาส แต่ฝ่ายคนคนความมาว่า
 สยามหมายถึงทอง เช่นในการประชุม
 ตรงทแล้ว ฝ่ายหนึ่งอาจระคนความมา
 สนับสนุนว่าไทยหมายถึงฮัรเรสหรือ
 ฝ่ายคนอีกคนมาว่าไทยหมายถึงชชะโมย
 อย่าง คราวที่แล้วหรือเมื่อคราวประชุม
 ราชรัฐธรรมนุญเมื่อปี ๒๔๕๒ ก็ได้
 มีผู้นำมาอภิปราย เพราะฉะนั้นผม
 เห็นว่าจะน่าจะนำมาในทัศนนั้นแล้วก็ไม่

สันสกฤตและโตเลอองกันไปยังว่าเป็นเหตุผล
 ประวัต ศาสตร์ที่โตมาจากนักประวัต
 ศาสตร์ประเภทที่สามารรถเกินพิเศษใน
 การค้นคว้า หลักฐานทางประวัต
 ศาสตร์มีอยู่ประโยชน์ในทางการ
 เมืองของยุคด้วยแล้วจึงไปกันใหญ่
 หากันมาโตหมด หยักอินหันมาอิน
 เคียวกพิสูจน์โตว่าอะไร เป็นอะไร ถ้า
 จะตั้ง การให้ สอดคล้อง ความ หมายถึง
 ในทางการเมือง นี้กระผมถึงเห็นว่า
 ในทางทัศนประวัตศาสตร์ หรือภาษา
 ศาสตร์ไม่น่าจะนำมาพิจารณา ผมเห็น
 คุยกับท่าน สมาชิกผมเกยรตเมื่อตรุน
 โตกล่าว กระผมเห็นว่าเหตุผลสำคัญ
 เราจะนำมาพิจารณา ในเรื่องชื่อ ของ
 ประเทศนั้น น่าจะเป็นเหตุผล ในทาง รัฐ
 ศาสตร์ อย่างที่ท่าน สมาชิกผมเกยรตผู้
 หนึ่งเมื่อครั้งที่แล้วก็เคยเห็นสนับสนุน
 หลักข้อนี้ เพราะฉะนั้นเราอยู่ในปัจจุบัน
 ไม่ใช่อยู่ในอดีต เหตุผลสมควรควรคือใน
 ทัศนรัฐศาสตร์เป็นเหตุผลที่สังเกตนา
 หรือเจตจำนงของคนก่อนอื่น ซึ่งจะเป็น
 สำคัญ การชักเขียนหรือกระทำทาง ๆ มา
 ทหลัง เจตจำนงสำคัญที่สุด และเป็น
 เรื่องเกยวกกับปัจจุบันและอนาคต ไม่ใช่
 เรื่องของอดีต ในทัศนรัฐศาสตร์ไทย

เฉพาะในคำที่เป็นเรื่องของขงจื๊อ และ
 อนาคต เป็นในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาใน
 ทางการเมือง การปกครองซึ่งเกี่ยวกับ
 ผลประโยชน์ ส่วนได้ส่วนเสียของเรา
 ขณะและในกาลข้างหน้ามากกว่าที่เรา
 จะมาคุยเชิงในเชิงโบราณ เช่นเรื่อง
 ของอัครคณิกอิล เรื่องอัครคณิกอิลที่ต่าง
 กันควากันมาได้ ในทัศนะต่าง ๆ กัน
 ทั้งสิ้น ประเด็นที่ผสมสนใจในทัศนะรัฐ
 ศาสตร์ซึ่งกระผมมาได้กล่าวไว้แล้วเหมือน
 กันเมื่อครั้งแรกที่ได้นำข้อสยามเข้ามา
 เสนอ ในที่ประชุมนี้ คือเกี่ยวกับชื่อ
 ประเทศนี้ คืออยู่ที่เจตนาารมณของการ
 ใช้ชื่อประเทศ ผมมีความเห็นว่าถ้าใช้
 ใช้เพื่อมุ่งถึงเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ซึ่งตรง
 กับภาษาอังกฤษว่าเรส (race) ชื่อนั้นก็
 เป็นชื่อไม่เหมาะ เพราะเป็นชื่อที่แคบ เป็น
 ชื่อที่แยกคนมากกว่าเป็นการรวมคน ถ้า
 ชื่อใดเป็นชื่อซึ่งใช้เพื่อมุ่งถึงสัญชาติหรือ
 มุ่งถึงชาติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่าเนชัน
 (nation) ตามความหมายเนชัน ท่าน
 ทั้งหลายคงทราบดีแล้วว่าคำว่าเนชันหมายถึง
 ความว่าอย่างไร ประเทศที่มั่นคงแน่นอน
 นอน อธิปไตยแน่นอน ประชาชนเป็น
 กลมเป็นก้อนแน่นอนตามหลักแนวความ
 กิจของการปกครอง สมัยใหม่และหลัก

สากลหรือกฎหมายระหว่างประเทศปัจจุบัน
 เน้นคนกับยหลังชอนถ้าชอนนั้นมุ่งถึงใน
 ทางสัญชาติหรือทางเนชันแล้ว ชื่อนั้น
 เหมาะกว่า เพราะเป็นชื่อซึ่งรวมคนไม่
 ใช้อย่างคน ซึ่งเป็นชื่อกลาง ๆ แล้วเขา
 หลีกสำกลเขาหลีกท ในกฎหมายระหว่าง
 ประเทศ ในสมัยปัจจุบันนิยมใช้กันเกือบ
 ทั้งสิ้น ซึ่งชอนเมื่อเราพิจารณาแล้วจะ
 เห็นว่ากระผมได้เรียนแล้วเมื่อครั้งก่อนแล้ว
 ว่ากระผมไม่มีความรังเกียจระหว่างคำว่า
 “ไทย” หรือ “สยาม” แต่อย่างไร
 ผมรักทั้งสองคำเพราะจำแนประเทศเรา
 จะกลับไปใช้ชื่อสยามออกผมก็ยังเรียกผม
 ว่าถิ่นไทยเพราะผมมาจากเผ่าไทย แต่
 ประเด็นที่เจตนาารมณของการใช้ชอน
 ชื่อใดมุ่งถึงเชื้อชาติ ชื่อใดมุ่งถึงสัญชาติ
 ที่เราพิจารณาเมื่อการเปลี่ยนแปลงแล้วเมื่อ
 ปี ๒๔๘๒ การเปลี่ยนแปลงนั้นมุ่งถึงใน
 ทางเชื้อชาติ เหตุผลก็อย่างชัดแจ้งใน
 การแก้ไขรัฐธรรมนูญเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศ
 ๒๔๘๒ ถ้าท่านนึกถึงที่สำนักงานเลขา
 ธิการได้รวบรวมไว้หน้า ๔๓ จะบอก
 การเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศเหตุผลสำคัญเพื่อ
 ให้เห็นไปตามเชื้อชาติ แสดงว่าการใช้
 ชื่อหรือเจตนาารมณนั้นเป็นเจตนาารมณ
 หลีกหลีกไม่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ดี

ก่อนที่จะได้กล่าวต่อไป โดยสรุปแล้ว
 ข้อซึ่งต้องขึ้นไทยชาติเชื้อชาตินิยม
 ซึ่งตรงกับภาษาของคำว่า Racism ก็
 เป็นข้อที่ไม่เหมาะสม ข้อใดที่ตรงขึ้น
 ไทยชาติสัญญาชาตินิยม หรือที่เราเรียก
 สั้น ๆ ว่าชาตินิยม Nationalism ขอบ
 เป็นข้อที่เหมาะสมกว่า แต่ที่ขึ้นที่กระผมจะ
 ใ้กล่าวเรียนต่อไปนั้นกระผมใคร่ขอรับ
 กวนเวลาสักเล็กน้อยใคร่จะทำความกระจ
 ่างระหว่างคำว่าเชื้อชาตินิยม Racism
 กับสัญญาชาตินิยม หรือที่เราเรียกทั่ว ๆ
 ไปว่าชาตินิยม Nationalism สักเล็ก
 น้อยเพราะคำสองคำนี้ความจริงมีความ
 หมายแตกต่างกันมาก แต่มักจะมีผล
 นำมาใส่ปนกัน โดยเฉพาะท่านที่ยัง
 หลงใหลยังตกใจอยู่ในเรื่องเชื้อชาติหรือ
 เล่ห์หรือเผ่าพันธุ์ เป็นสำคัญมักจะตก
 ใจมักจะปนกันเสมอ คำว่าชาตินิยม
 เนชั่นแนลลิสม์ ไม่ใช่เป็นของเสียหยา
 ทรายโคตชาติต่าง ๆ ในโลกนี้ยังรักความ
 เป็นเอกราช ยังต้องการอธิปไตย ยังมี
 การแย่งเป็นมีอาณาเขต เขตแดนอะไร
 ต่าง ๆ อย่างชัดเจนหรือทรายไทยโลกเรา
 ยังไม่รวมเป็นโลกเดียวกัน สหประชาชาติ
 ยังไม่ทำให้โลกเป็นโลกเดียวกันมีอาณา
 เขตคือไปแล้วชาตินิยมหรือเนชั่นแนล

ลิสม์ยังเป็นสิ่งจำเป็นอยู่ทุกชาติ คงไม่
 มีท่านผู้ใดปฏิเสธว่าชาติเสรีประชาธิปไตย
 เช่นชาติอังกฤษ ชาติอเมริกา จะไม่มี
 ชาตินิยม เราเมืองมาก แต่การแสดงชาติ
 นิยมของชาติเสรีประชาธิปไตยโดยเราแสดง
 ไปโดยแบบประชาธิปไตย ไม่ได้แสดง
 อย่างเอกราชไว้วาย หรือแสดง อย่าง
 ที่เรียกว่าชาติหลงไหล ลม หลิม คา
 ไม่นั้น หรือจนกลายเป็นอย่างที่เราเรียกว่า
 หลงชาติ อย่างเช่น ประเทศเผด็จการ
 ข้างชาติใดเคยทำมาแล้วและประ
 ความล้มเหลว อย่างที่เราทราบใน
 ประวัติศาสตร์มาแล้วทุกครั้ง เพราะ
 ฉะนั้นจะเห็นว่าชาติใดกล่าวแล้วชาติ
 เสรีประชาธิปไตย อย่างผมชักตัวอย่าง
 แล้วเขาก็มีชาตินิยมของเขา เขาอาจ
 ไม่แสดง ความรัก ชาติ หรือ ชาตินิยม
 อย่างเอกราชอย่างผมที่เรียนหรือกรก
 ไทรมเพื่อเป็นการ โทษ ฉะนั้นช่วย แต่
 อย่างใด แต่เมื่อถึงคราวจำเป็นจึง
 ประวัติศาสตร์ ชาติไหนเมื่อถึงคราว
 จำเป็นแล้วจะสู้อย่างเขี้ยตาและสู้ไม่ยอม
 ถอยง่าย ชาติที่เอกราชในทางชาตินิยม
 มาก ๆ บางทีถอยก่อน ในประวัติศาสตร์
 หลายครั้งจะเห็นว่าคำว่าชาตินิยมเนชั่น
 แนลลิสม์ไม่ใช่ของเสียหยา แต่อย่าไม่

ปกเกล้าเชื้อชาตินิยม คำว่าเชื้อชาตินิยม
 Racism เป็นสิ่งเลวร้าย โดยเฉพาะใน
 สมัยปัจจุบันที่ทุกมโหรีนแล้ว เพราะว่า
 เป็นถาวรแก่คนในชาติมากกว่า เป็นการ
 รวมคน และมีจะนำไปสู่ความรุนแรง
 หลงใหล อย่างเกินขอบเขต อย่าง เยอรมัน
 ผนวชนาซีเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ ๒
 ผมต้องขอประทานโทษที่ ต้อง นำเอา
 ประวัติศาสตร์ก่อนมากล่าว แต่ไม่ใช่
 ประวัติศาสตร์ที่บอกตอนไกล อดีตอันไกลนั้น
 เพียง ๒๐ ปีเท่านั้นไม่ใช่ไปขอเอาเมื่อ
 ๗๐๐ ปีมา ความจริงนั้นขอแทนแล้ว ถ้า
 พิจารณาแล้วแต่ของระบอบนาซี เป็น
 เชื้อชาตินิยมเป็นเรซลิสซึม (racism) ไม่ใช่
 ชาตินิยม แต่เยอรมันนาซี ได้ใช้ชาตินิยม
 เนชันแนลลิสซึม (nationalism) บ่งหน้า
 ใจเร็วกว่า เนชันแนล โซเชียลลิสต์
 (national socialism) ซึ่งความจริง ถ้า
 จะเรียกตามเนื้อแท้แล้ว ควรจะเรียกเรด
 เชียล โซเชียลลิสต์ (Racial socialism)
 ควรจะเรียกว่าช มากกว่านาซี เพราะ
 ใช้เชื้อชาติ ใช้เชื้อชาติเป็นใหญ่ เอา
 เชื้อชาติอาหรับเป็นหลักในการที่จะสร้าง
 อำนาจของชาติ เชื้อชาติอันเป็นชาติที่ด้อย
 กว่าไม่เจริญกว่า เลวกว่าทั้งสิ้น ชาติ
 อาหรับได้รับพรจากพระเจ้าไพนาปักครอง

ชาติต่าง ๆ เราทราบดีแล้วว่า เยอรมัน
 ก็ไม่สามารถจะดำเนินระบอบลัทธินั้น ไป
 ได้ ประสบความพินาศมาตงที่เราได้
 ทราบดีแล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าชาติ
 นิยมต่างกับสัญชาตินิยมและมีความเสีย
 หายอย่างไร เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าเชื้อ
 ชาตินิยม เรซลิส (racism) มีรากฐานมา
 จากทางอารมณ์ อิมโชน (emotion)
 ส่วนสัญชาตินิยมหรือชาตินิยมหรือเนชัน
 แนลลิสซึม มีรากฐานมาจากเหตุผลจาก
 เนชัน เพราะฉะนั้นเมื่อสลับแล้ว เราจะ
 เห็นได้ว่าข้อประเทศ ซึ่งคงอยุ่บนราก
 ฐานเหตุผล รากฐานเนชันแนลลิสซึมเป็น
 ข้อที่ถูกต้อง รากฐานสัญชาติที่ถูกคือของ
 บัสมเหมาะกว่าข้อที่ตรงกัน โดยรากฐาน
 ในทางอารมณ์ เพราะอารมณ์เปลี่ยนแปลง
 ง่ายโต วันหนึ่งสุขขอย่างน วันหนึ่ง
 อาจจะเป็นอย่างนั้น นเป็นสิ่งที่
 เปลี่ยนแปลงได้ เป็นเรื่องของอารมณ์ ไม่ใช่
 ใช้เรื่องเหตุผล ข้อใดที่ตรงกันโดยรากฐาน
 เหตุผล ข้อนั้นน่าจะเหมาะกว่า นเป็น
 เจตนารมณ์ที่หม่นมากล่าว เจตนารมณ์
 ของการใช้ ข้อนี้เมื่อการเปลี่ยนแปลง
 แล้วควรเรียก พ.ศ. ๒๕๕๒ เราได้เปลี่ยน
 โดยหลัก เชื้อ ชาติ หลัก อารมณ์ เพราะ
 ฉะนั้นคำพหุคูณนี้ ไม่น่าจะ เหมาะ สัม

อย่างโรคตาม เมตการประชมครงทแล
 ไตมสมาชกท่านหนง ไตชกปรายไว
 อย่างนำพงหมอนกน ท่านสมาชกผม
 เกยรตผหนงไตชกปรายไว ท่านชอกว
 ครงหนงท่านเคยสนบสนนคว่ำสยาม
 เมอกอนย ๒๔๘๒ แต่เห็นวเมอ
 ปรน มา เป็น ไทยแลวกไม่เห็นมอะไร
 เสยหายน ผมต้องขอปรทานอกยอย่าง
 มากเพราะท่านเป็นสมาชกฮาว โตผใหญ่
 ผม จะ ต้อง ขอ แง ใน เรอง น น แลหะ
 ครยเป็น รก สำคณ ปร เคนทเรามา
 ถกเดยง รก สำคณที่สุดชยตรงน
 ชอง ไหวชยตรงน ท่านชอกวเมอ
 ปรนมาจากย ๒๔๘๒ มาเป็นไทย
 ก็ไม่เห็นเสยหายอะไร เพราะละนน
 เวลนท่านก็ไม่คกใจคว่ำ “สยาม”
 นแลหะครยรกสำคณชยตรงน จะเห็นไ
 วาตรง แต่เราปรน ซอมา น โยชย
 ค่ำ ๆ น โยชย ใน ทาง การเมอง การ
 ปกครอง น โยชยหลักสำคณเรา ไค
 ผคไปหมท น โยชยการกำหนดสนญชกค
 ค น โยชยสถททางารเมองของพลเมอง
 กค น โยชยหนาทของพลเมองเราไค
 กำหนดผคพลาคหมท เพราะไคฮาคยแต่
 หลกเชอชกค คอหลกชยงทผนกลาว
 ไรชยคคชองนาช หลกเชอชกคคณ

มาเป็นขรทคฐาน เราจะเห็นแลวว่า
 เมอสมย กอนทเราไม่มีการ ปรน ซอ
 ปรเทศเราไคคว่ำ “สยาม” ปรชชน
 กเรยกว่าคน ไทย ความ รุ สก แดก
 ค่าง ใน เรอง เชอ ชกค หรือ ผวเผ่าพนช
 ไม่มรนแรง อย่างไค พลเมองชองเรา
 ชง สย เชค สย มาจาก ค่าง ทาว หรือ ไม่
 ไคเผ่าพนช ไทยไค กลวยเป็น คน ไทย
 อย่างสนทสนม เพราะจากรชยการ
 คคมาในโรงเรียน เราไคสร้างสถาพจค
 ใจหรือทเรยกว่าเมนคลลค (mentality)
 ชนคยวกัน กลวยเป็น คนไทย กลวย
 เป็นคนทรคณฐานน อย่างสนทสนม
 ความ รุ สก ใน เรอง เชอ ชกคเผ่าพนช ไม่
 มรนแรง เราจะเห็น ว่าชาราชการ
 ผใหญ่ แม้ท่านผมเกยรตทหลายท
 นชยในชณะ เราไคไม่ชยชช ถ้าชค
 กน อย่างตรง ไปตรงมา ขอ ปร ทาน
 เกยร ใน ค่าน มารยท เราจะเห็นว่ามี
 จำนวนไม่ชยทไคสยเชอชกคค่างคววใน
 สมย กอน เราจะเห็น แม้แต่ชาราชการ ผ
 ใหญ่คงแต่เสนชค รฐมนคท องคมนคท
 กคชองชอมรยวาสยเชอชกคมา แต่เขาไค
 กลวยเป็น คน สยามหรือคน ใน แผ่นทน
 อย่างสมมรณ ไม่ไคเอาใจชอกท้าง ไม่
 ไคมจค ใจ ท ะ ปรน แปรง อย่าง ไร

ยอมเป็นยอมตาย ร่วมเป็นร่วมตากภัย
 แดนคนน ของกันคนแดนคนน แต่ครนคง
 แต่เปลี่ยนชื่อมาเมื่อ ๒๔๘๒ จากสยาม
 มาเป็นไทย เราเห็นว่าความรักแค้น
 แยกกันมีขึ้น เพราะเราได้นำเอาสิทธิเสรี
 ชาตินิยมवेशิมนมา แทนที่จะใช้สิทธิ
 ชาตินิยมที่ถูกกดขี่ ซึ่งความจริงนโยบาย
 บรรพชนโบราณของเราได้ใช้มาค่านาน
 มาสขมคมภราภาพอย่างที่สุดแล้วในสมัย
 โบราณ คงแต่สมัยที่เราใช้สยาม ทำ
 ให้คนทมิฬกลายเป็นต่างดาว หรือมีเชื้อ
 ลายมาจากเผ่าพันธุ์อื่น กลายมาเป็นคน
 สยามอย่างสมบูรณ์ อย่างสมเด็จพระ
 พระยาจักรีฯ ก็ได้ยืนยันชัดเจนในประวัติ
 ศาสตร์สุโขทัยภาค ๒ ถ้าท่านมีเวลา
 กรุณาไปอ่านได้ ยืนยันว่าคนไทยมี
 นิสัยสำคัญอยู่อย่างหนึ่งคือประสานผล
 ประโยชน์ทำให้คนทมิฬกลายเป็นคน
 ในแผ่นดินไทยอย่างสมบูรณ์พร้อมเป็นร่วม
 ตายกันไว้ แต่ตั้งแต่เราเปลี่ยนชื่อมา
 เมื่อ ๒๔๘๒ ความรักในการแตก
 แยกระหว่างเชื้อชาติใดมีขึ้น ๆ อย่างรุนแรง
 มีการเริ่มแบ่งแยกกันคน ทั้งขอ
 รงเกยๆ มีความรู้สึกเกยกว่าไทยแท้
 ไทยไม่แท้เกิดชนตงแต่คนน หรือไม่ก
 พยายามบดขยี้คนไทยอย่างตรงก

พยายามบดขยี้ให้เห็นไทยแท้ ไทยเอา
 คำไทยไปผนวกหน้าไว้ เรียกว่าไทย
 อิสลามบ้าง ไทยอิสลามบ้าง เมื่อเขา
 ยอมรับไม่เป็นไร เขายอมรับใครใจรัก
 ไม่มียุทธาเพราะเราไทยก็เขเป็นส่วนมาก
 majority อยู่แล้วเรามีจำนวนยังมากกว่า
 ยังก นกไม่เสียหลายอะไร แต่ชื่อประเทศ
 อีกอย่างหนึ่ง อย่างชาวอังกฤษเขากว่อก
 อังกฤษๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่ชื่อประเทศ
 เรียกสหราชอาณาจักร ถ้าเขาสมัครใจ
 รับชื่อนกไม่เป็นไรถ้าเขาไม่สมัครใจเขา
 ต้องผันใจรับ เขาต้องการผลประโยชน์
 คอยแทนในทางการเมืองอย่าง เพราะ
 ฉะนั้นจะเห็นว่าในสมัยนั้นมีการพมพนาม
 บัตร ๒ ชื่ออะไรต่างๆ เกิดขึ้น เขาก็
 ต้องการผลประโยชน์คอยแทนในทางการเมือง
 หรือในทางอะไรอย่างอื่นซึ่งเห็น
 ว่าการเกิดเล็ดกเกิดไม่ได้ เราจะเกิดใน
 เผ่าพันธุ์ บดาเป็นต่างดาว มารดาเป็นไทย
 เลือดเนื้อไม่ไทย แต่เราเลือกที่จะสมัคร
 ใจเป็นชาติหนึ่งชาติใดในเมื่อท่านนไม่
 ตั้งข้อรังเกยๆ หรือกตักนในทองเผ่าพันธุ์
 ชอนเป็นหลักธรรมกว่า การเลือกการเกิด
 เล็ดกเกิดไม่ได้ เราต้องมีใจรักอุทหมาย
 สัญชาติของเราทไทยเกิดคามชน มาใน
 สมัยนั้น เราไทยแบ่งแยกไทยไทยกันคน

ไว้เกิน ๒ ประเภท คือไทยประเภท ๑
 ไทยประเภท ๒ ไทยประเภท ๑ คือคนไทย
 ไทย มารดา ไทย ลูกเกิดมาเป็นคนไทย
 ไทยประเภท ๒ บิดา ต่างต่าง มารดา
 ไทย เกิดในไทยเป็นคนไทย แต่พวกนี้ไป
 ถูกจำกัดสิทธิ์ในทางการเมือง เช่นใน
 กฎหมายเลือกตั้ง จะสมัคร ส.ส. แทน ใด
 จะต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
 รับราชการ ทหาร จะต้องมีสำเร็จการ
 ศึกษาอย่างน้อย อย่างหนึ่ง กลายเป็น
 ไทยประเภท ๒ คือ เขาชอบคนไทยใน
 แผ่นดินไทย เขาถนัดสัญชาติไทยไทย
 กฎหมายแล้ว แต่กลายเป็นไทย
 ประเภท ๒ เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้
 กลายเป็นทำให้เกิดมรสุมต่างๆ เกิดขึ้นมา
 ในชนหลายเรื่อง เห็นกันว่าในวงหนึ่ง
 ทางหลายคงจำได้ว่าเราไปกลับไต้หวัน
 หนาท ๗ สำคัญของพลเมือง คือหน้าที่
 ในการเป็นทหารให้แก่ไทยประเภท ๒ ไม่
 ต้องเป็นทหาร ซึ่งความจริงเขาก็คิดเ
 คงความแล้วว่าไม่มีใครอยากมารับราชการ
 ทหาร ซึ่งหลักกันในประเทศต่าง ๆ ใน
 รอยบ้านเราอย่างเวียดนามได้ไทยเพราะ
 ต้องการให้สมัครเข้าส่วยต่างต่างกลายมา
 เป็นชาวเวียดนามก็เพราะต้องการให้มี
 เป็นทหาร พอพวกนี้ไม่ยอมเป็นทหารก็

ให้กลับไปประเทศของตัวเอง เพราะฉะนั้น
 หนาท เน้น หนาทสำคัญเราสยไปเว้น
 ให้เขา เพราะห่วงกลัวเขาจะเอาใจออก
 หากจะเป็นกันตรงในความปลอดภัยของ
 ประเทศชาติ ฉะนั้น แต่ในขณะเดียวกัน
 ของเราไปตัดสิทธิ์ในทางการเมือง ซึ่ง
 สมได้เรียนแล้ว คือว่าเช่นในเรื่อง
 กฎหมายเลือกตั้ง ทำให้เขาเกิดความ
 รู้สึกว่าเขาเป็นไทยไม่สมบูรณ์ ไทย
 ประเภท ๒ หรือไทยก็ ๒ ไป ทำให้
 พวกนี้เกิดความรู้สึก ซึ่งในสมัยก่อน
 ไม่มีความรู้สึก เหมือนเช่นพวกนี้
 เกิดมีความรู้สึกว่าเขาเป็นไทย
 ประเภท ๒ รวม ส.ส. เท่านั้น ไม่ร่วมทุก
 ขั้ว ส.ส. ไป ร่วม ส.ส. ขั้วแต่ไม่ร่วม
 ทุกขั้ว ไทยประเภท ๒ อยู่ในที่ๆ ได้
 รับ ความคุ้มครอง ในทางกฎหมาย ค
 อก ในเขตเทศบาล มีบริการ ความ ส.ส. ค
 ่นา มีไฟแต่ไทยประเภท ๑ อยู่
 ต้อง ไรท์ของนา พวกเราเกณฑ์มาเป็น
 ทหาร เลอก เลอก ไทยแต่ นี้ครบเป็น
 ขั้วหนึ่งเพราะว่ากฎหมายเราบังคับแล้ว
 กฎหมาย สัญชาติเราไปให้เขาเป็น ไทย
 ไทยกำหนดแล้ว แต่กลายเป็นไทย
 ประเภท ๒ เช่นนี้ ซึ่งหลักกันนี้ ก
 ผลกษ หลกปฏิบัติของ ประเทศซึ่งเผชิญ

กษัตริย์ ทหารพล เมือง ซึ่ง สืบเชื้อสาย มา
 จากชนชาติต่าง ๆ ใน ประเทศ เพื่อน
 งานของเราทางสัน อย่างเป็นประเทศเวียดนาม
 พม่า อินโดจีนเซีย เวียดนามตั้งรกราก
 เพศ แยก ไม่ ไ้ คิดนัก ใจ เพื่อ รวม
 มีแต่ตั้งรกราก นอกจากนั้นยังมีเรื่อง
 ข้ามเผ่าชนหนึ่งไม่ทราบว่ามีถิ่นที่อยู่
 หรือไม่ในทางทหาร ผู้ที่เป็นนายทหาร
 ไ้ ภายควหรือมารดาจึงเป็นคนต่าง
 ชาติ หรือพิสูจน์ไม่ได้ว่าลือสัญชาติ
 ไทยแล้วไม่สามารถจะเป็นนายทหาร ไ้
 เป็น ไ้ อย่าง มาก พล ทหาร หรือ นาย สืบ
 เรืองน เป็นเรื่องจริง แล้วนาย ทหาร
 น บทาเป็น คน ชน เจ้าพระ ยามช้อเสี้ย
 แต่ มารดาจึง พิสูจน์ไม่ได้ ว่ามีสัญชาติ
 ไทย เกษปะจะเป็นนายทหารไม่ได้ แต่
 ใน ขณะเดียวกัน ผู้ใหญ่ ใน ราช การ
 ของเราขณะนั้น รัฐมนตรีกลตหรือ
 องคมนตรี ขอประทานไทยทรมยกเขา
 เหตุผลสำคัญ มา เอาด้วยอย่างตั้งกล่าว
 นมา หรือคณะผู้สำเร็จราชการในขณะ
 ในยุคเดียวกันนั้น สืบเชื้อสายมาจาก
 คนต่างต่างอย่างทุกชนิดเพียง Generation
 เดียวกัน คือในชั่วคนเดียวกันนั้น เป็น
 เรื่องชาติเกิดชน เพราะว่าเราเปลี่ยนเมื่อ
 ครบปี ๒๔๘๒ มา ทำให้เกิดผลสะท้อน

มาในขณะนั้น และกษัตริย์นักไ้
 ผู้ที่ชื่อนี้มาเป็นเครื่องมือทางการ
 เมือง อย่างทกระดมไ้เรียน แต่ไม่ขอ
 เรียนวิชาในทเป็นตายสองคม พยายาม
 แสวง หาผล ประ โยชน์ ใน ทาง การ เมือง
 จากคน ความรู้สึก ในเรื่อง แตกต่าง
 ใน เรื่อง เชื้อชาติ เผ่า พันธุ์ เป็น เครื่อง
 มือ ในทางการเมืองตลอดมา และอาจ
 จะใช้ต่อไปอาจจะเห็น เรื่องรุนแรงหนัก
 ขน กระดมขอเรียนทาทานบอกว่าพวก
 เป็นพวกทมีความมกใหญ่ ไ้สังน กระดม
 ขอแย้ง คือพวกนเมอมักขอจนจก ไ้ขอ
 เราไ้ทำไ้ เขาจึงแสวงผลในจกขอ
 นนทหมดเกลี้ยง หรือเขตนเหตุมา
 หรือคคตามมา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง
 ประเทศจาก สยามมาเป็น ไทย ใน ครังนั้น
 ทางสัน กระดมว่า ประ เ็น สำคัญ อย่าง
 ทว่าไม่มีอะไรเกิด ชน ก ไ้เกิดชนแยะ
 และกเป็นเรื่อง ของ ช้ จ บน หรือเรื่องจะมี
 ไปในวันข้างหน้า ฉะนั้นเท่าทกระดม
 ไ้ไ้กรายเรียนมายศยว นนจะเห็นว่าเจต
 นารมณ์ของการใช้ชื่อ ไทย ใน ครังแรกท
 เปลี่ยนมาจากสยามน ไม่เหมาะสม
 เพอจะให้ช้คิดว่าเปลี่ยนจากสยามมาใช้ไทย
 ในครังนั้นไม่เหมาะสมก้วยผลทังกล่าว
 แล้ว ให้ ผล สะ ทอน เสีย หาย ในทาง

การเมตงการปกครองปัจจุบันและอนาคต
 อย่างไรนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวกระผมเห็น
 ว่า เมื่อเราผูกพลาค ไปแล้ว ก็ควร จดแก
 เสีย ให้ถก และ คำว่า สยาม อาจ จะ ใช้ แก
 ษัญหาข้าง ตน ได้ เพราะ สยาม เป็น คำ
 กลาง ๆ รวมจิตใจของพลเมืองของ เรา
 ทั่ว เอเชียชาติไทย เป็นส่วนใหญ่ และ สบ
 ษัญหา มาจากคนชาติอื่นอีกด้วย เช่น
 การ แสวง ความ ใจ กว้าง ของ คน ไทย
 เช่น การ รวมคน ให้ เป็น เอก ภาพ ยก แผล
 ยติการ กระทบกระเทือน ชน เนือง มา จาก
 การแตกต่างเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ ซึ่ง มี ผล
 มา หา ประ โยชน์ ใน ทาง การ เมตง เสีย
 ได้ กระผม ย่อม ใจ อย เสมอ ว่า เรื่อง เชื้อ
 ชาติ หรือ เผ่าพันธุ์ ไม่ สำคัญนัก สำคัญ อย
 ุทธการกระทำ ไทยแท้ ไทยไม่แท้ ไม่
 สำคัญ ๆ อยุทธการ ทำดี หรือ ทำชั่ว เท่านั้น
 พระพุทธเจ้า สอน ยืน ยืน หลก ชน อย เสมอ
 เรา ก็ เป็น ชาว พุทธ การ ความ ใจ กว้าง เชื้อ ชาติ
 เผ่าพันธุ์ เป็น โทณ เป็น สิ่ง ทน สมิข กระผม
 เชื้อ ว่า คน ไทย ทั่ว ไป ไทย น สย แล้ว เรา มี
 ใจ กว้าง แล้ว ไม่ รง เกย ใน เรื่อง ผัว ใน
 เรื่อง เชื้อ ชาติ นก ถ้า หา ไม่ แล้ว เรา คง ไม่
 ผัส ผัก ขาว ค่าง ค่าง ที่ เขา มา อย ใน ประเทศ
 ไทย ไม่ เหมือน คน อเมริกัน ชาว และ
 อเมริกัน ไกร ค้า ที่ เรา ทรง เรือง ไทย

ไม่ แทน ถ้า หาก พิจารณา ให้ ชง ๆ แล้ว
 ไม่ ใช้ ษัญหา เชื้อ ชาติ เป็น ษัญหา อย่าง
 อื่น เป็น ษัญหา ใน ทาง เศรษฐกิจ ษัญหา
 ใน ทาง การ เมตง เรา รง เกย เห็น เขา
 ทากัน เก่ง กว่า เรา ๆ รง เกย เขา เพราะ
 เก่ง ว่า เขา จะ เขา ใจ อก ห่าง จาก เรา ถ้า
 เป็น ษัญหา เชื้อ ชาติ แล้ว เรา จะ ไม่ ผสม
 กับ คน ต่าง ค่าง ที่ เขา มา อย ใน ประเทศ
 ไทย ไม่ เหมือน กับ คน อเมริกัน ชาว
 และ อเมริกัน ค่าง แต่ คน อเมริกัน ชาว
 และ อเมริกัน ค่าง เหมือน กัน ถ้า พิจารณา
 ให้ ชก แล้ว ไม่ ไค อยุทธ เชื้อ ชาติ ไค
 เฉพาะ ใน ษัญหา ทั่ว ๆ ไป อยุทธ เศรษฐ
 กิจ ทราย ไค ผร่ง ชาว เห็น ไกร ค่าง ัง
 เป็น ษัญหา อย ใน ไค เตล หรือ เป็น คน ยาก
 จน อย ผร่ง ชาว ไม่ รง เกย อย คน ถ้า
 ทราย ไค ผร่ง ชาว เห็น ไกร ค่าง เร มี
 ยยथाท ใน เรื่อง สังคม เศรษฐกิจ ฐานะ
 เทา เทียม ผร่ง ชาว ทน ไม่ ไค เกย เรื่อง
 เศรษฐกิจ ไม่ ใช้ เชื้อ ชาติ ถ้า เรา
 พิจารณา ให้ ชง ๆ แล้ว อย ประ เต้น โทณ
 ไค ถก ไม่ ใช้ แก ทผล เรา จะ เห็น ว่า อย
 แก ษัญหา เรื่อง น เป็น เรื่อง โทณ การ ทจะ
 แก คำ ว่า ชอ สยาม น จรม ส่วน ใน การ ทจะ
 แก ษัญหา น อย หาน อย ไม่ นก เกย เหตุ
 ผล ทกระผม ไค นำ มา เฉพาะ ประ เต้น ท เช่น

จุดสำคัญ สาเหตุการใช้เจตนาผิดของการใช้ชื่อไม่เหมาะสมอย่างไร กระผมของประธานรบกวนเวลาเพียงเท่านี้ต่อไปก็เห็นส่วนทมมจะไต่ถามมากแล้วเพิ่มเติมก็ยกท่านสมาชิกของท่านได้เสนอที่ประชุมไว้ เมื่อครั้งที่แล้วตามสมควรคือ ทมมทางท่านอ้างว่า คำว่า "ไทย" กระทั่งที่ตกกว่า "สยาม" นั้น กระผมขอเรียนตามหลักวิชาทางความไพเราะของสำเนียงภาษาไทยองถูกเรียกว่า ยูโฟนี (EUPHONY) จะเป็นการตรงกันข้าม สำเนียงไทยเชื่อว่าสัทหฤทศความไพเราะ เพราะพยางค์เดี่ยวและพ้องไม่เหมือนคำว่า "สยาม" ซึ่งไพเราะกว่าก็จะเห็นได้เวลาเราบอกฝรั่งว่า คนเป็นคนไทย ไอแอมไทย ครั้งแรกส่วนมากไม่คอยเชื่อใจ เพราะฮารจะเข้าใจเป็นอย่างอื่น แต่ถ้าบอกไอแอมไซมิส จะเข้าใจทันที หรือไม่ก็บอกไซบอว่า ไอแอมพร้อมไทยแลนด์ นั่นก็จะเข้าใจข้อประเทศอื่น ๆ ทสน ๆ ก็มี แต่ขอเขาเป็นกลาสองพยางค์ เช่น ประเทศกรซ เป็นเสียงยาวและไพเราะ แต่เรื่องไม่เห็นเรื่องเล็กไม่สำคัญอะไร ซึ่งนำมาพบเพื่อแก้กยทมมทางท่านได้ทางถึงในชอนนเพราะว่าที่อ้างคำว่า "ไทย" และที่

และเพราะที่ โดยหลักความไพเราะของสำเนียงแล้วก็ไม่สัจระถกนัก แต่ความจริงไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร ทมมนำมากเพื่อมากล่าวคงทมมบางท่านได้กล่าวมาแล้วเท่านั้น นอกจากนั้น เมื่อครั้งที่แล้วได้มีสมาชิกมมเกยรตท่านหนึ่ง ได้ทกรวดอ้างว่า เสียงประชาชนส่วนใหญ่ที่ส่งมาให้คณะกรรมการพิจารณาฟังความคิดเห็นประชาชนให้คงใช้คำว่า "ไทย" นั้นมีจำนวนมาก ควรจะเป็นเครื่องหมายได้แล้วสำหรับชอนนกระผมกลับเห็นด้วยกับสมาชิกมมเกยรตท่านหนึ่ง เมื่อคราวที่แล้วซึ่งได้ค้านไว้ว่าระวัดไทยอย่างไร การวัดเสียงนั้นไม่วัดด้วยวิธีการสำรวจที่ถูกต้อง จะเอาเพียงจำนวนความคึกคักความเห็นทมมเช่นส่งมาอาจมีจำนวนมากกว่ากัน กระนั้นหรือ ความเห็นที่ส่งมากเป็นเพียงความเห็นส่วนหนึ่งของประชาชนบางคนเท่านั้น เราไม่ควรจะเอาจำนวนความเห็นมากเป็นใหญ่ เราควรพิจารณาเหตุผลเป็นสำคัญด้วย เรื่องนี้กตวออย่างทมมความการ เคนชชวน ประชาชนสัก ๒ ทมมคนชชวนชอน เสียงแต่คงมคอย่างหนึ่ง เราจะเหมาเอาหรือชอนโลมเอาได้หรือไม่ว่า นั้นเป็นเสียงของประชาชนส่วนใหญ่ หากไม่มีการสำรวจด้วย

วิชาการที่ถูกต้อง ประชาชนส่วนใหญ่
 อกหลาย ท่าน คน ซึ่ง อาจ จะ ไม่ มีความ
 เห็น อกกับกลุ่ม เคน ขบวนการ ๒ หมื่นคน นั้น
 เลย แต่เขา ไม่ อยาก ที่จะ มา สังก ออก
 ซึ่ง ความ เห็น ในการ เคน ขบวนการ อย่าง นั้น
 ก็ ได้ นักรดมเห็น ว่า - หลกการลด
 เสี่ยง ข้าง มาก พงระ วง เหมือนกัน ใน
 เรืองน เพราะ เสี่ยง ข้าง มาก ไม่ ใช่ หมายถึง
 ความว่า จะ เป็น เสี่ยง สวรรคต เสมอ ไป อก
 ซักเห็น ประเด็น ทกรง เกรง กัน มาก ใน
 เรือง การ จะ เปลี่ยน ซอก ลม มา ใช้ ซอก
 สยามน บอก ว่า ถ้า เปลี่ยน มา นลว เกรง
 จะ เกิด การ ลี้ สน แก่ ชาว ต่าง ประเทศ
 เพราะ รรจก ว่า "ไทย" แล้ว เปลี่ยน
 มา เป็น สยาม เคน เล็ก จะ พลย ล่า ยาก
 อก ไร ต่าง ๆ เหล่านักรดมเห็น ว่า
 เรืองน ไม่ สำคัญ เป็น ประเด็น ซ่อย ไม่ ใช่
 ประเด็น ใหญ่ ประเด็น ใหญ่ อยู่ ที่ ว่า
 หาก เรา ยอม รัย ว่า การ เปลี่ยน มา ใช้
 ไทย ใน ครั้ง แรก นั้น ผิด หลก และ ไม่
 เหมาะ สม นลว ก็ ควร แก่ เสี่ยง ใหม่ อก
 อก ก็ กว่า ปลอย เลย ตาม เลย กงท
 ท่าน สมาชิก ผม เกยรต คน แรก อก ลว
 เนน หลก ซอน ไร เมอ คราว ประถม สภา
 วร รฐ อก รม นญ ครง ทลว ส่ว ครย
 ใน เรืองน นักรดม ขอ ยอก ครง ทง ว่า ใน

ยุค ซึ่ง โลก แคน เขา ครย เคน ของ มอ ในการ
 ตก อก การ คมนาคม สอ สร ท่าน สมาชิก
 ผม เกยรต ท อก อล ปราย เมอ กน
 ท่าน ก เป็น นก สอ สร คมนาคม ท่าน กง
 ทว ยก ใน สมัย กง อก เคน ของ มอ สอ สร
 คมนาคม อก การ ประชา สม พน อก
 ทน สมัย เหลอ เคน เราก อก จะ เกย อก ทา
 เรือง ทลย สน น อก อก ใน เวลา ซน จาก อก
 ทลย สมัย อก นกว่า จะ ตก อก จาก กรง เทพ ๆ
 ไป เสี่ยง ใหม่ ใช้ เวลา เป็น แรม เคน แรม
 ย แต่ สมัย น ใช้ เวลา กน เพียง นาท
 เท่านั้น เรืองน อก จะ ไม่ อก ๓ เคน
 เท่านั้น อก กเมอ เคน อก ๆ ทกรดม
 เลยง ไร เป็น ลก อก อก รร มก ลย จาก เรือง เรือง
 ยง อก เรือง ซอ สยาม อก ไทย เพราะ
 ผก กน ใน เรือง เรือง คร ผก กน ยง อก
 ตก อก สอ สร การ ประชา สม พน อก ใน
 ยุค ท โลก แคน เขา อก เช่น เรือง น เป็น
 เรือง เล็ก เหลอ เคน แลว ประการ สำคัญ
 เรา ไม่ อก กลย ไป ใช้ ซอ ใหม่ อก ไร ไม่
 ใช้ ไป ซน เคน ท หรือ ไป น อก ซอ ใหม่
 ซน เรา ใช้ ซอ เก่า ซง ยง รร กน ซง กลย
 มา ใช้ ใหม่ เท่านั้น ไม่ ใช่ ไป กง ซอ เกว
 ใหม่ ซง คน อก ง ซน มาก ไม่ ร เรือง ว่า
 ซอน อก อก ไร เป็น ซอ ซง ยง รร กน
 อยู่ ซอ เกว ซง ยง รร กน อก อยู่ แลว

นำมาใช้ใหม่เท่านั้น ส่วนผลที่จะได้ใน
 ทางการเมืองการปกครอง ทั้งในปัจจุบัน
 และในอนาคตมีมากทั้งคนไทยไทย
 มาแล้วแต่คน แล้วกระผมก็ไม่อยากจะ
 กล่าวซ้ำอีกว่าชาติต่าง ๆ ที่แม่จะเป็นชาติ
 ใหญ่เขาก็คงเปลี่ยนแปลงมาหลาย ครั้ง
 อย่างลิวา ซอ ประเทศ กับ เซอ ชาติ ไม่
 เหมือนกัน อย่างที่เมื่อก่อนสมาชิกผู้
 เกียรติยศได้กล่าว อย่างชาติของกฤษเขา
 เปลี่ยนเขามุ่งไปในทางประ โยชนเพื่อให้สอ
 คลอง ซอประเทศให้สอคลองกับเขต
 ประ โยชน ในทางการเมือง และการ
 ปกครองในปัจจุบันเป็นใหญ่ เปลี่ยนจาก
 อิงกฤษมาเป็นบริเตนใหญ่ มาเป็นสหราชอาณาจักร
 แต่คนก็ยังเรียกชื่อชาตก็ยัง
 เรียกตามของตัวเป็นอังกฤษ เป็นสกอต
 เป็นไอร์แลนด์ เป็นเวล ไปตามนั้น แม้ใน
 ประเทศเพื่อนบ้านของเราอย่างอิน โดน
 เซนตามเรียกชื่อชาตควรจะเรียกประเทศ
 ซวอย่างเราเรียกมากกว่า ทำไมเขาเรียก
 อิน โดนเซย ซึ่งไม่มีความหมายในทาง
 เชื้อชาติเลย ก็เพราะเขาต้องการรวมคน
 นกระผมก็ ได้กล่าวมาหลาย เพราะ
 คณะมนตรีประ ธานที่เคารพ ใน ที่สทก่อน
 รมยใครขอเรียนฝากที่ประ ษมนมเกยรต
 ไว้ด้วยความเคารพอย่างยงวร ถอนท

ท่านสมาชิกผู้เกียรติแห่งที่ประ ษมนม
 ไรตักลงใจให้ซอประเทศ ว่า อย่าง ไร
 สยามหรือ ไทย นั้น ขอได้โปรด
 กรณาเข้าใจด้วยเหตุผลให้จงหนัก ขอ
 ให้เขาเรองซอระมณ ออก ไปเสียด้วยและ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้พูดกันว่าสภา
 รัฐธรรมนูญของเราขณะ นี้ประ กอข
 ้วย สมาชิกส่วน มากเป็น คน ไทยเราก
 กลาง หรือไม่มีภูมิลาเนาส่วนใหญ่อยู่
 ภาคกลาง ด้วย แล้วกควรจะพิจารณาให้
 มากสักหน่อย กระผมเห็น ด้วยกับท่าน
 สมาชิก ผู้ มเกยรต ท่าน หนึ่งเมือ คราว
 ประ ษมนครทแล้ว ซึ่งได้กล่าวไว้
 นาฟังว่า ในการอธิบายเรื่องซอประเทศ
 นการแพ้ชนะ ไม่สำคัญ เราไม่ใช่มา
 ไหวาทกัน สำคัญอยู่ที่เหตุผลที่จะจรร
 ไว้เป็นประวัติศาสตร์ใน การ ใช้ ซอ
 ประเทศของเราว่าเหมาะสมกับควร
 หรือไม่ อย่าให้คนรุ่นหลัง มาหัวเราะ
 เบาะ ไหวาเช่นเหตุผล ที่ ไม่สมควรก็แล้ว
 กัน นพท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านเคยบอก
 ว่าท่านชอบคำว่า สยาม ด้วยเหมือนกัน
 วนาก็ได้สนับสนุนหลักซอน ขอได้โปรด
 ษมนมว่าควรให้ซอประเทศคน เป็นเรื่องซึ่ง
 ไม่สำคัญตรงกันข้ามซอประเทศจะมีส่วน
 ภายของ กยผล ได้ผล เสีย และ โศกชะตา

และอนาคตของประเทศเราอย่างมากขอ
พระคุณ

พลเรือตรี หม่อมเจ้าภาพ
วรรณคดี คติคุณ : กษัตริย์ต้อง
ขออภัยด้วยในฐานะที่หม่อมเจ้าภาพ
ใหม่ที่อาจารย์ไม่รู้จักในเทคนิคของการ
อภิปรายนัก แต่ผมก็ได้นั่งฟังการอภิปราย
เรื่องข้อของประเทศเราเป็นเวลา ๓
ครึ่งแล้ว แล้วผมขอยกตัวอย่างคนหลายคน
ที่ได้อ่านพระนามของเสด็จพ่อของผม ผม
เองก็ไม่ได้อ่านประวัติศาสตร์อะไร แต่ผม
ก็เคยได้ยินท่านเล่าให้ผมฟังเหมือนกัน
ผมก็อยากจะมาเรียนให้พร้อมทราบถึง
เหตุผลบางอย่างซึ่งบางท่านก็ได้อ่านถก
อย่างผดุงบ้าง กษัตริย์ผมเสียใจที่จะ
เรียนว่า กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิก
ผมยกเว้น ๒ ท่านที่ได้อ่านมาอภิปรายใน
วันนี้ในเรื่องที่ว่าควรที่จะเรียกชื่อประเทศ
เราว่าไม่ควรจะยกยอหลักในทางประวัติ
ศาสตร์ กระผมมีความเห็นว่าตรงกันข้าม
เพราะว่าไม่มีประเทศใดที่จะหนีประวัติ
ศาสตร์พ้น ไม่ว่าประวัติศาสตร์นั้นจะเลว
หรือดีก็ตามจะต้องคงอยู่ จะหนีไปไม่
พ้น ดังนั้นท่านจะเห็นได้ว่าเมื่อมีชาว
ต่างประเทศเข้ามาทำงาน มาเที่ยว หรือ
มาบริหารราชการในประเทศเรา สิ่งแรกก็

เขาจะต้องทำ เขาจะต้องอ่านประวัติศาสตร์
ของประเทศเราก่อน เพราะฉะนั้นการที่
ประเทศไทยเราไม่มีชื่อหรือมีชื่อ
ในทาง ประวัติศาสตร์ เพราะว่าเราไม่มี
ประวัติศาสตร์ดี เช่นพระเจ้าแผ่นดิน
พระมหากษัตริย์ส่วนมากเกือบจะทุก
พระองค์ทรงมีศัพทราชาศัพท์ คนไทย
มันเสียใจศัพทราชาศัพท์ ไม่เคยเขียน
เขียนขึ้นหมิ่นชอกเขามาหากินหรือเข้ามา
อาศัยในประเทศเรา ดังนั้นจะเห็นได้ว่า
เมื่อครั้ง ยึดเอกราชเข้ามาครั้งแรกพระเจ้า
แผ่นดินเราคือพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
โสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ ทรงสร้าง
โขนให้เขากระทำพิธีกรรม ทางศาสนา
ในขณะที่เดียวกันในยุโรปเองจะฆ่าฟันกัน
ก็เพราะว่าบางคนถือหลักแคทอลิก บางคน
ถือโปรแตสแตนต์ทะเลาะกันเป็นต้น นานถึง
ว่าประวัติศาสตร์นั้นเป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะทำให้
ให้ชื่อเสียงของประเทศหนึ่งประเทศใด
นั้นดีหรือเลว เพราะฉะนั้นกระผมยังมี
ความเห็นว่าการที่จะตั้งชื่อประเทศเรา
นั้นควร จะยกยอหลักทางประวัติศาสตร์
ไทยเฉพาะประวัติศาสตร์ไทยเราเอง เป็น
ประวัติศาสตร์ที่ดีเลิศ จะเห็นได้ว่าเมื่อ
๕,๐๐๐ปีมานี้ในประเทศจีนนั้นมีคนไทย
มากกวาจีน และประเทศไทยเป็นประเทศ
เคยยกยอเคยยกย่องว่าเป็นเดอะเกรต (The
great) คือเรียกว่าไคโหม่ โหม่งแปลว่า

ใหญ่ ตามธรรมเนียมแล้วเราจะเรียกทุกชาติ
 ว่าบาเลอันทงนั้นคือว่าไทยเป็นชาติเดียว
 ที่จนยกย่องเรียกว่าประเทศไทยใหญ่ น
 ักกรรมกลคือว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากเหมือน
 กัน ชนงศนเผ่าไทยคงแต่ ๔,๐๐๐ ปี
 มาแล้วนั้น เราเคยเรียกเราว่าไทย ตลอด
 มา เราไม่เคยเรียกเราว่าชาวสยามหรือ
 ประเทศสยามเลย สยามนั้นมาจาก
 ประวัติศาสตร์เคยกล่าวว่ามาจากชื่อเก่า
 ของกรุงศรีอยุธยา คือเสียม กานสมาชก
 สมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับชกกว่าเป็นชกชกนเคย
 คงให้เรียกเรา เทาที่กรรมเจ้าโตเสด็จ
 พิชชองกรรมโตเคยเล่าให้กรรมฟังว่า
 คำว่าสยามหรือไซแอมนั้น มาจากชื่อ
 ของเมืองทชนเผ่าไทยอยู่ในเมืองจัน ชก
 เซียนเมืองจันจะรับ ๔,๐๐๐ ปีหรือ
 ๒,๐๐๐ ปีกรรมเจ้าไม่ได้ แต่มาจาก
 เมืองเซียนนักรู้กว่าชาวเซียน ต่อไป
 คำว่าเซียนคือถ้าจะสะกดเป็นภาษาขงกฤษ
 ชาวเซียนกับเซียนนคือไปกลกลายเป็นไซแอม
 ไปนั่นเอง นทานเคยเล่าให้กรรมฟัง
 อย่างนั้นหรือถูกอย่างใด เพราะว่า
 ทุกคนก็เห็นผลที่จะอ้าง แต่อย่างไรก็
 กรรมชอบยืนยันว่าเมื่อก่อนรัชกาลที่ ๔ นั้น
 เราไม่เคยเรียกประเทศเราเองว่าสยาม
 เลย และเมื่อก่อนรัชกาลที่ ๔ คน

ส่วนมากก็ไม่นิยมเรียกชื่อประเทศเราว่า
 ประเทศสยามก็ยังไม่เรียกเมืองไทยอยู่
 นเอง แม้ว่าจะตั้งพ่อของกรรมเองซึ่ง
 เป็นนักประวัติศาสตร์ก็ยังไม่เรียกเมือง
 ไทยเราอยู่เรื่อย ๆ ไม่ค่อยรับสั่งเรียกว่า
 ประเทศสยามเลย เพราะฉะนั้นคำว่าสยาม
 นั้นเป็นชื่อที่ชาวต่างชาติให้เรา เราไม่
 ใ้ไทยเรียกเราเอง เพราะฉะนั้นกรรมจึง
 เห็นว่าไม่ผิดอะไรที่เราจะนำมาเอาชื่อ
 สยามมาใช้เรียกชื่อประเทศเราว่าเช่นน
 นอกจากนั้นเมื่อในภาษาไทย เราเรียก
 ประเทศที่คนอังกฤษชื่อว่าประเทศอังกฤษ
 ที่พวกคนลาวอยู่เรียกว่าประเทศลาว
 ประเทศเขมร ทำไมเราจึงจะเรียก
 ประเทศที่คนไทยอยู่ประเทศสยามไม่ใช่
 ประเทศไทย

พันเอก สุข เปรมาวิน: ข้าพเจ้า
 ได้มีโอกาสไปอ่านหนังสือเล่มหนึ่งใน
 หอสมุดของสมาคมนักค้าศตวรรษในประเทศ
 อังกฤษ หนังสือฉบับนั้นเป็นหนังสือเก่า
 ที่ตีพิมพ์ขึ้น เรียกว่าประเทศไทยเราว่า
 เอส. ไอ. เอ. เอ็น. (SIAN) ไม่ใช่ เอส.
 ไอ. เอ. เอ็น. (SIAM) ซึ่งจะอ่านว่า
 ซิอัน หรือไซแอน ะไรก็แล้วแต่ และ
 เล่มหลัง ๆ ต่อมาจึงได้เขียนว่า เอส. ไอ.
 เอ. เอ็น. (SIAM) ใ้ต่อมา และเมื่อ

ข้าพเจ้าได้ไปประเทศเยอรมันก็ปรากฏว่า
เขาเรียกเราว่า เอส.ไอ.เอ.ไอ. (SIAO)
ซึ่งนานาประเทศก็เรียกชื่อเราต่างกันไป
มลายูปรากฏว่าเขาเรียกเราว่าโลงเซียม
อย่างนี้เขาชื่อประเทศต่างประเทศเรียกกัน
ข้าพเจ้าเห็นว่าเราซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ
เราควรมีสถิติที่จะตั้งชื่อของเราเอง
ดีกว่า หลักฐานอันนี้พอที่จะทำเองได้
ก็คือหลักฐานกฎหมาย อยู่ในกฎหมายซึ่งใช้
อยู่ในสมัยตั้งแต่สมัยอยุธยาแล้วก็ได้
ปรากฏชื่อเราเรียกชื่อประเทศไทยเราว่า
แวนแคว้นทวารวดีศรีอยุธยา เรียกว่า
แวนแคว้นทวารวดีศรีอยุธยา ปรากฏ
ในกฎหมายที่ใช้ในสมัยอยุธยาแล้ว ต่อมา
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
ได้ทรงสั่งให้ชำระตราตรากฎหมายที่ใช้ใน
สมัยอยุธยาในเมื่อพุทธศักราช ๒๓๑๐
ซึ่งเราก็ยังได้นำมาใช้เป็นบางส่วนใน
กฎหมายปัจจุบัน เราเรียกกันว่ากฎหมาย
ตรา ๓ ทรงเน้นขนต้นในคำปรารภของ
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาก
ทรงเรียกว่า ใช้คำว่าพลพรรคเทพทวาร
วดี อันนี้กฎหมายตั้งชื่อประเทศนั่นเอง
คือมีคำปรากฏในกฎหมายตรา ๓ ทรงท
ไปชำระตราตราแล้วแต่ก็เห็นว่าได้ ใช้คำว่า
ไทย ไทมี ย. การันตด้วย ในกฎหมาย

เขียนไว้ชัดทีเดียวว่าให้หมายถึงอิสระ
ภาพ คำว่าอิสระภาพนี้ใช้มานานแล้ว
คำว่าไทยหมายถึงอิสระภาพ เมื่อปรากฏ
เช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าก็คิดว่าในพจนานุกรม
ของราชบัณฑิตยสถานก็ปรากฏว่าคำว่า
ไทยมี ย. สะกดกันหมายถึงถึงความเป็นอิสระ
แก่ตัว คำว่าประเทศไทยหรือไทยนิยม
มงคลนาม เช่นมศว คนที่หมายถึงถึง
อิสระภาพที่เราได้รักษาเอกราชของชาติ
มาในอดีตและในปัจจุบัน และเห็นมต
มงคลที่เราจะได้พยายามรักษาเอกราช
ของชาติไทยนี้ให้ยืนยงคงอยู่สืบต่อไป
ส่วนข้อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความ
เห็นว่าชื่อประเทศไทยนี้เหมาะสมควรแล้ว
ท่านประธานที่เคารพ เราไม่ควรที่จะ
เปลี่ยนแปลงอื่นอื่น ข้อไป ควรคงคำว่า
ประเทศไทยไว้ตามเดิม

นายมาลัย ชูพินิจ : นักเขียน
ครั้งที่ ๓ ในการที่เราจะได้พิจารณาเห็นว่า
เราควรจะตั้งชื่อประเทศไทยตั้งไป
ตามเดิมหรือว่าควรจะกลับไปเปลี่ยนแปลงเป็น
ประเทศสยาม เห็นคุณอื่นผมขอถกถว่า
จะอภิปรายเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยโดยหลัง
ที่ได้สดับตรับฟังมานั้นเวลานี้ท่านอื่นแล้ว
คือกระผมเห็นอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าว
เมื่อก่อนว่า เรื่องการพิจารณาชื่อชาติ

อพยพลงมาจากแต่เหนือหรืออย่างที่ท่าน
 สมาชิกสมัชชาเถรวาทไทยกล่าวมาเมื่อครั้งนั้น
 ประวัติศาสตร์มาไม่ได้ สองพันปีอย่างทมิ
 นกประวัติศาสตร์รุ่นก่อน ๆ ได้เคยเขียน
 ไว้ การค้นคว้าที่ออกมาภายหลังได้ปรากฏ
 แน่ชัด ประวัติศาสตร์ของไทยเราสัมพันธ์
 กว้างและแทนที่จะขยับเฉพาะใต้แม่น้ำโขง
 ขยายลงมาทางนี้ กลับปรากฏว่าขยับไปถึง
 ภาคใต้ของทะเลสาบแคสเปียน อันมี
 ธรรมชาติได้ไปพลิกเสิร์ฟแล้วปรากฏว่า
 ค้นคว้ากันใต้ใหม่ ๆ เขียนกันมาก ขันยาศา
 สตร์ก็ยอมรับว่าโดยคำว่าไทยแล้วรวมประวัติ
 ศาสตร์ตรงเต็มมาตั้งแต่สัพพัญญู แต่ส่วน
 คำว่าสยามนั้นเขียนที่หรือเขียนภาคพื้น
 ชึ่งเราได้อพยพภายหลังที่ได้อพยพย้ายไป
 ลงมาเพราะความมั่งคั่ง โดยความมั่งคั่งของ
 สหายของเรามากเกินไป นักโบราณคดี
 มาเขียนกันเขียนคล้าย ๆ เราได้ Migrate
 หรือได้อพยพลงมาหรือ Exodus ลงมา
 สักมีประเทศนั้นแล้วเราก็คงเป็นคนไทยแท้
 พันภูมิประเทศนี้คือสยาม อันมีกรรม
 จะไม่ซอซางหลักฐานอะไรมาอีก เพราะ
 ว่าเท่าที่ทราบสมาชิกสมัชชาเถรวาทหลายได้
 อภิปรายกันมากว่า สักว่าควรที่จะยึดไว้แล้ว
 แต่หากหากว่าจะอ้างกันตามประวัติศาสตร์
 แล้วข้อใดเพียงไม่มี แล้วถ้าใดเพียงก็

ไปลงข้อข้อว่าสยามนั้นเอง เพราะว่า
 หลักฐานที่ปรากฏอยู่จากประเทศใน
 ข้างประเทศนี้ทางที่เขาเคยมาเกี่ยวข้องกัน
 เร็ว เพราะฉะนั้นเราควรไปคิดว่าของเราน
 หลักฐานไม่มีเพราะว่าไฟเผาเสียทั้ง พม่า
 ทำลายอะไรอย่าง นั้นตอนหลังไม่ได้ตอน
 นั้น สยามนั้นเข้าใจว่ามีความมากกว่าพม่าแล้ว
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่านามอันนั้น ไม่เป็น
 มงคลนามหรือมีชื่อแล้วจะทำได้
 เกิดกลียุคเกิดอะไรต่าง ๆ พระพุทธ
 ของเราเห็นจะไม่ได้กินมาเกินเวลาตั้งพัน
 กว่าปีนั้น ชื่อหากมีชื่อว่าโดยที่เรามาของ
 การพิจารณาว่าควรที่จะเปลี่ยนชื่อจาก
 สยามเป็นไทยหรือไม่ กรรมจึงได้ขอ
 ให้แยกออกในระหว่างชาติหรือในระหว่าง
 เชื้อชาติกับประเทศซึ่งเขียนดินที่ออกเหมือน
 ภัยอันตั้งเราายไปอยู่ที่ใหม่ บ้านเดิมมี
 ชื่อว่าสยามก็เพราะอยู่แล้ว ทุนเราจะ
 ไปเปลี่ยนกลับไปชื่ออีกเกินต้นศตวรรษ
 มาพอหรืออะไรสักแล้วแต่ นั้นก็เปลี่ยน
 ใต้ แต่เสร็จแล้วเราหันกลับไปสู่คำว่า
 อีกก็กลับไปเวียนมาอย่างนั้น ประการแรก
 คือว่าตามความมั่งคั่งซึ่งกรรมกรรมเปลี่ยน
 ไร่ร้อยนั้นก็ไม่มี สักจากเหตุผล
 ของความหมกมุ่นของความยุ่งยากในทาง
 การเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องเสียไปหลาย

อย่างไทยจิตใจหรือความรักของผม ผม
เห็นคน Mental นึกหนักอึ้งกลัวว่ารัก
ว่าสยามเกินของจริง ๆ และสนับสนุนด้วย
เพราะฉะนั้นในการเปลี่ยนแปลงนั้น
ผมจึงเห็นว่า เป็นการ เปลี่ยน ซึ่ง มวล
ประสงค์ ไปในทาง การ เมือง มวล
ประสงค์ ไปในทางที่ไปไกลเกี่ยวกับประวั
ติศาสตร์เลย เพราะฉะนั้นจึงได้อ้างค
งแย้งว่าไม่มหลักฐานในทางประวัติศาสตร์
กำหนดการว่าเราคนต่อ ๆ มา อัน
กระผมขอประทานอีกที่ระกของท้าวความ
ถึงเรื่องเก่า ๆ ซึ่งบุคคลที่ไม่อยู่ในที่
ไม่อยากจะกล่าวเพราะว่าไม่มีโอกาสจะ
มากได้เช่นกัน แต่ว่าโดยจิตใจของกระผม
แล้วขอรับรองเต็มที่ว่าควร จะเห็น สยาม
เพราะเป็นสยาม ไม่ใช่ของคนอื่น เรา
เราเห็น ไทย แต่บ้าน ที่เรา อยู่เป็น สยาม
อันกระผมจึงขอที่จะรับรองและขอกราบ
เรียนต่อที่ประชุมว่า โดยความสมัครใจ
อันกระผมของสภานั้นเต็ม ๑๐๐ เปอร์
เซ็นต์เลยของคำว่าสยาม เพราะเห็น
ข้อเท็จจริงตามประวัติศาสตร์ แต่ควรวน
เมื่อเราได้เปลี่ยนมาเป็นไทยแล้ว ผล
ของการ เปลี่ยนนั้นขอ จะมิขอเสียหายน
ยกพระ ขอ ความที่ท่านสมาชิกผู้เคารพ
ได้กล่าวมาแล้ว แต่ว่าก็เห็นความเสีย

หายซึ่งเห็นโบราณของเราอย่างตเหมือน
กัน ในการที่เรียกว่า จะมาเปลี่ยนกัน
ทำไมความยุ่งยากจะเกิดขึ้น ทั้งที่เก
ษนั้นมากก่อนแล้วเหมือนกัน จริงอยู่ท่าน
บอกว่าเคยวนโลกเคย เทรอระมอลอสสาร
การสัญญาขึ้น เราอาจจะกระทำให้โลก
รักไทยภายใน ๓ ชั่วโมงหรือ ๓ เดือน
แต่ว่าทางปฏิบัติจริง ๆ ย่อมจะรีบไป
ได้หรือ นักใจใหม่อย่างโน้นอย่างนี้
หรือทรมไปเห็นมาที่ใดเคยทางมาหลาย
•ประเทศก็ไปเจอโดยมากแผนที่ไทยแลนด์
และ (สยาม) ถ้าเราเปลี่ยนอีกที่เห็น
สยาม (ไทยแลนด์) ซึ่ง (สยาม) ก็คง
จะเห็นไปอย่างนั้น หรืออย่างไร ก็ไม่ทราบ
แน่แท้ครับ คือประวัติศาสตร์ เพราะ
ฉะนั้นผมก็ขอรับรองว่าเราใคร่ขอมอง ถึง
เราจะมีหวัง เราไม่เห็นชอบด้วยหรือ
ด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ผมขอที่จะขอ
ให้ยื่น ไปในทาง ที่เรายก ว่าขอจะให้เกิด
ความเสียประโยชน์หรือเกิดความเสียหาย
อันวายนมาอีกครึ่งหนึ่งก็จะดีมาก ซึ่งที่
ผิดพลาดไปแล้วเห็นของแน่นอนขอว่า ใจ
ควร จะนัก ใจอย่าง ที่ผมกราบเรียนการ
ขอปรายครั้งแรกแล้วว่า ถ้าเราเปลี่ยน
จากไทยกลับไปเป็นสยามนั้น จะใคร่อะไร
เพิ่มขึ้น และอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเราไม่

เปลี่ยนจะเสียหลายอะไรไหม นโยนประเด็นสำคัญที่ผมมักอยู่ในโน้ตเสมอ และรักขอประทานกราบเรียนในวณนชกควย ถ้าหากว่ามหคผลพอ ถ้าเราจะเปลี่ยนไปเป็นสยามดียงเก่าเป็นมงคณนามทธรรมความศักดิ์สิทธิ์ ทำให้บุญหาเรื่องการแข่งแยกจิตใจ แข่งแยกกันแคนกลับมามีไลละกั ผมยกมือให้เต็มทลยอนัน และผมคิดว่าไม่ได้ช่องทางน ขัญหาเรื่องนเรื่องคน และเรื่องผลของการปกครอง ถ้าหากว่าเราจะคงใช้นามว่า "ไทย" ดัชไปตามเดิมละกั ทุกคนได้มีความเข้มแข็งขยันขันแข็ง กล้าหาญช่วยกันบำรุงบ้านเมืองดัชไปก็คงจะเจริญรุ่งเรืองไม่ว่าเราจะใช้คำว่า "ไทย" หรือ "สยาม"

พลโท ฉลอง อุชุกอมล:
ตามที่ท่าน สมาชิกหลายท่าน ได้กล่าวปราศรัยในเรื่อง "ไทย" ภัย สยาม น ก็เป็นเวลานาน ถ้านับเป็นชั่วโมงก็ประมาณชั่วโมง ๘ ชั่วโมงแล้ว นับว่าได้ฟังเรื่องสาระของ ข่างท่านก็ได้ข้างถึงเรื่องประวัติศาสตร์ ของเรื่องภาษาศาสตร์ ของเรื่องรัฐศาสตร์ ล้วนแต่เป็นสาระความรู้ทั้งนั้น จนกระทั่งทำให้เกิดลงเฝ้าดวงตองผายว่าไทยหรือสยามน เรื่องนจะเป็นสาระคค

เล่มหนึ่ง ซึ่งทราบว่ามีพระราชกรณแห่งหนึ่งจะพิมพ์แจกงานกันขึ้นนแลยแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นสารคคมากที่สุดที่จะเขียน คัมภีร์ของนักศึกษาคหรืออถางนชยทลคกเป็นนคโตวาท ะโตไปเรยนเป็นนชยทคความวิสมมคควาถาคทสภานลงมคควา ใส่สคามซึ่งควาว่าไทยเราใส่ถึง ๒๒ ขแล้ว เอกสารต่าง ๆ ที่เราใส่พิมพ์เอาไว้ที่โตควาว่า "ประเทศไทย" นน มีปรมาณมากหลายทุกกระทรวง ทบวงกรมเช่ควาคงจรมนคทพิมพ์ต่าง ๆ เฉพาะดียงยังแม่มคค ในโน้ตคคทคนคชงเขียนไว้วาอย่างนครบ "โน้ตคคทคนคชงน โตควาไทยพระบรมมวคคานนญาคคในพระบาทสมเด็จ พระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย" ถาคชียงนแลวกนคชงพิมพ์คชง โฉนคทคนคชงออกมารุ่น ใหม่คชงพิมพ์เต็มหมคค ของเก้าจราชคชงทงหมคคก็โต เฉพาะดียงยังแผนทประเทศไทยหรือแผนทคคชงนในกรมแผนทคคชงปรมาณหลายล้านคคชง แต่วมหลายคชงชง หลายชันค หลายประเภท ซึ่งถาคควานวาคะคคคเลอกเอาแต่เพียงวา ในแผนนแผนทคคชงพิมพ์ว่าประเทศไทยชงชงน เวลาคคชงมคชงถึง ๒,๘๘๕,๓๕๕ แผนน ถาคควาคทวงรัฐบาลหรือทงราชกรณส่งชงควา คชงไปให้ใส่สยามละ ให้แก่เอกสำรนคชงพิมพ์

เหล่านั้น กรมแผนที่ได้ไปคำนวณแล้ว
 จะต้องได้ค่าใช้จ่ายในกรณีนี้ไม่น้อยกว่า
 ๓๕๘๘,๐๐๐ บาท ค่ะ หมายถึงว่าต้อง
 เสียแรงงาน เสียค่าคนงาน เงิน
 ๒๕๘๘,๐๐๐ บาท ถ้ามาพบในต้นกันข
 ว่าเกินเงินเพียงเล็กน้อย แต่ถ้าหากว่าไป
 สืบร่าง โรงเรียนประชาบาลก็เห็นจะใกล้เคียง
 ๒-๓ หลัง ก็เห็นว่าประโยชน์ในการ
 ทดของเสียเงิน เพราะฉะนั้นตามททาน
 สมาชิกคนหนึ่งที่ออกปรากฏมาว่า การ
 เปลี่ยนแปลงอะไรต่าง ๆ นั้นกระทรวงการ-
 เทนตงเอกสารต่าง ๆ ธรรมดาโดยสิ้นเห
 สันนั้นด้วยตัวเลขจำนวนนี้ นชกจากนั้นยัง
 มีแบบพิมพ์ของสำนักงานเอกสารราชทูตต่าง ๆ
 ซึ่งเขาจะเขียนไว้ว่า "ไทยแลนด์" ทั้ง
 หลายก็จะต้องแก้หมดเหมือนกัน รวม
 ความว่าเขาก็เลยเรียกว่าแก้หัวละ เพราะ
 เกือบเปลี่ยนเป็นไซแอม ก็เลยเปลี่ยนเป็น
 ไทยแลนด์ ไทยแลนด์เปลี่ยนเป็นไซแอม
 อีกแล้วเลขกลายเป็นว่าอะไรอะไรอะไรไป
 เสียบ้าง เลยกลายเป็นไซแอม ไซแอมก็
 เป็นไซมัส ไซมัสก็เลยกลายเป็นไซมัส
 ที่ยศ มาถึงแล้ว กรมแผนที่ก็รับว่าอย่า
 เปลี่ยนเลย

พลตรี แสวง เสนาณรงค์
 ตามพทานสมาชิกผู้แทนราษฎร

เป็นห่วงไปในเรื่องปัญหาทางเศรษฐกิจ
 เกิดมีการเปลี่ยนแปลงชของประเทศ ก็กลัวจะต้อง
 ใช้จ่ายในการพิมพ์เอกสารใหม่นั้น กระผม
 เห็นว่าเรื่องนั้นเห็นประเด็นเล็กเหลือเกิน
 เพราะว่าถ้าจะเพียงแค่ออกมาให้ใช้ของ
 เก่าไปจนกว่าจะหมดก็ทำได้ เราทำมา
 หลายครั้งแล้วแบบนี้ จนกว่าของเก่าจะ
 หมดไป ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

นายพลตำรวจตรี หนูนารถ
 ไทยทกรมแผนที่ประสงค์ขอเท็จจริงมาตั้ง
 จะกราบเรียน สันนิษฐานว่าควรจะเป็น
 "ไทย" ไม่ต้องเปลี่ยน ทั้งนี้ก็เพราะว่า
 กรมแผนที่เป็นตำรวจซึ่งช่วยตามชายแดน
 และใต้เป็นฝักฝ่ายการตำรวจตั้ง ๒
 จังหวัด คือจังหวัดราชบุรี และจังหวัด
 ลานช้าง ในพินภูมิประเทศเทือกแถว
 แนวแม่น้ำโขงนั้นเขาไทยเรียกตัวเขาเองว่า
 ไทยปากลาย ไทยนาหง ไทยเจียงแมน
 นักแสดงให้เห็นยืนยันในชื่อประวัติศาสตร์
 ว่าพณเฑาะพณธของเราเป็นถาวรมา
 คนไทยไม่ใช่ลาว ทั้งนี้แล้วด้วยเหตุผล
 คำว่า "สยาม" กต หรือ "ไทย" กต
 ไตพมมาตง ๘ ชั่วโมงนั้นก็รู้สึกว่า
 เหตุผลก็ควรเคารพด้วยกันทั้ง สองฝ่ายว่า
 ถูกต้อง แต่ว่าถ้าช่วยสังเกตตามและเป็น
 การที่เรียบร้อยแล้ว กรมแผนที่ก็ว่าเราควร

จะยืนยันว่าเป็นไทยไว้ เพราะเราขานเรา
ควรจะเป็นของเรา เราไม่ควรจะให้ใคร
เข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าทศวรรษทั้งสองผ่าน
แล้วกระผมขอยืนยันว่ากระผมเห็นด้วยกับ
คำว่าเป็นไทย ไม่ควรเปลี่ยนแปลง

นายเดชาชาติ วงศ์โกมลเชษฐ :
กระผมเองยังไม่ได้เตรียมตัวมาอภิปราย
เรื่องว่าจะใช้ไทยหรือสยาม แต่กระผมได้
เคยเดินทางไปต่างประเทศ ได้ประสบ
ปัญหาที่สำคัญอย่างประการเกี่ยวกับชื่อ
ประเทศ คือโดยเฉพาะชื่อประเทศเรา
ถ้าจะใช้ว่า "ไทย" หรือว่า "สยาม"
กระผมก็คิดว่าจะไม่เสียหายอะไรมากมาย
นัก ทนผมเห็นว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือ
ประเทศไทยเรา ชื่อประเทศเขียนแปลก
กว่าเพื่อน คือว่าเขียนอย่างหนึ่งแต่ว่า
อ่านอย่างหนึ่ง เราว่าประเทศไทยแต่
เขียนด้วย ที เดช เอ ไอ เวลาอ่านแล้ว
ไม่ใช่ไทยเป็นไต่ กระผมว่าเวลาไปต่าง
ประเทศลำบากใจเหลือเกิน อธิบายว่า
เขียน ที เดช นคองอ่านเป็นทวิ เฉย ๆ
คืออ่านว่าไทย ทนกระผมมาสังเกตอย่าง
หนึ่งก็คิดว่าหนังสือพิมพ์ประเทศอังกฤษ
เกือบทุกฉบับไม่เคยใช้คำว่า "ไทยแลนด์"
ผมได้เคยไปพุดจาและพบปะสนทนากับ
บรรณาธิการหลายฉบับ บอกว่าทำไมไม่
ใช้คำว่า ไทยแลนด์ เขาบอกว่า ประเทศ

อังกฤษเป็นประเทศทศวรรษของเรา และอยาก
จะสงวนของเราไว้ แม้ประเทศไทยจะ
เปลี่ยนชื่อเป็น THAILAND ก็ยังรักคำว่า
SIAM อยู่ เขาบอกว่าเขาเห็นคนสัมพันธ์
กับประเทศไทยในฐานะเป็น SIAM และ
เมื่อเปลี่ยนประเทศ SIAM มาเป็น
THAILAND นั้นผลทางข้อถกเถียงภาษา
อังกฤษมากหน่อย เหตุผลทางการเมือง
ของประเทศไทยซึ่งประเทศอังกฤษไม่ยอม
รักในสมัยนั้น นั้นเห็นตามแหล่งซึ่งคน
อังกฤษผมเคยไปคุยเขากล่าวไว้ และรู้
สึกว่าเป็นคำที่ไม่ค่อยดีผลอะไร มากมาย
นักในเมืองไทย แต่ผมมีความรู้สึกคือ
ว่าใคร่ประทวนเสนอให้เขียนประเทศไทย
ชื่อประเทศเป็นภาษาอังกฤษให้ตรงกับเสียง
ตามสักหน่อยก็จะดีกว่า เพราะจะง่ายขึ้น
สำหรับการที่จะพูดหรือเข้าไปในภายภาคหน้า

นายประสงค์ บุญเยี่ยม : กระผม
ลุกขึ้นมาอภิปรายครั้งหนึ่ง ไม่ใช่
เพราะความตั้งใจที่จะโต้แย้งอภิปราย
ปรากฏในหนังสือที่จะไปแจกงานกัน แต่
รู้สึกว่า การอภิปรายของสมาชิกบางคน
เกี่ยวข้องกับคำอภิปรายของกระผม มีบาง
ข้อความ แต่ความจริงก็มี ๒-๓ ข้อ
แต่ว่าท่านสมาชิกของฝ่ายอภิปรายคำว่า
สยาม ก็โต้ตอบไปข้างแล้ว ก็มอชข้อ

เดี๋ยว ทักษะผมจะคิด ถ้าหากว่าประเทศไทย
 การปรับความเข้าใจกันนี้ที่หน้าออก อาจารย์
 เป็นกาวที่ คัดข้อที่ท่านบอกความที่เรามา
 ขณะกำลังจะลงชื่อประเทศสยาม กระผม
 รู้สึกว่า ถ้าเขียนความจริงแบบนี้แล้ว
 เห็นเรื่องที่น่าเสียค่าอย่างยง เพราะว่าการ
 การอภิปรายที่ผ่านมานี้เมฆสักครอนก็มีการ
 ครอบงำอย่างแน่นหนาแล้ว เราจะมีอะไร
 กลมไต่ แต่เราจะลงประวัติศาสตร์ของ
 เราเองไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าความ
 จริงมีอยู่ ถ้าในนักเรียนกำลังจะลง
 ประเทศสยามก็เป็นเรื่องที่น่าเสียค่าอย่าง
 ยง แต่เขาจะลงโดยอย่างไร ในเมื่อทุก ๆ
 วันนั้น ทั้ง ๆ ที่ในทางราชการเราแยกชื่อ
 ประเทศว่า ประเทศไทย แต่คำว่าประเทศ
 สยามยังมีอยู่หลายแห่ง และยังมีอยู่
 ในที่สำคัญที่คนชอบยกมาอย่างบ่อย ๆ คือ
 โคลงพระราชนิพนธ์ของ ล้นเกล้ารัชกาล
 ที่ ๖ นั้นเอง ซึ่งเราได้อภิปรายกันมาแล้ว
 เพราะฉะนั้นความเห็น ซึ่งกระผม
 นักเรียนหรือใคร ๆ ก็ตามจะลงคำว่า
 ประเทศสยามไม่ได้ แต่การอภิปรายของ
 เราไทยนานมากเป็นเวลานาน พอสมควร
 แต่ความจริงถ้าหากว่าจะมีผู้สนใจ
 ขอบปรายไปอีก ก็น่าจะกลับไปอภิปราย
 กันอีก เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

เรื่องหนึ่ง แต่สำหรับกระผมเองอยาก
 ขอบทบทวนคำอภิปรายของกระผมเมื่อก่อน
 หนึ่งแล้วสักหน่อยว่า การอภิปรายของเรา
 ควรจะแกง อย่างที่ท่านสมาชิกหนึ่ง ได้
 กล่าวเมื่อก่อนว่าเป็นเรื่องสองประเด็นหนึ่ง
 ก็คือเรื่องคนซึ่งเป็นคนไทย ไม่มีเหตุ
 แต่ประเด็นที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ คือ
 เรื่องชื่อประเทศ เพราะฉะนั้นเหตุผล
 ต่าง ๆ ที่เราจะหาประกอบการพิจารณา
 ะตองเห็นเหตุผลที่จะประกอบการพิจารณา
 ชื่อประเทศเท่านั้น ไม่ใช่ตัวคน แต่การ
 อภิปรายของเราจะลงโดยช่วยประการใด
 ก็ตาม กระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้
 หนึ่งทุกคนคงจะตั้งใจไว้ตรง ไทยต้อง
 และออกเสียงลงมติด้วยความแน่ใจและ
 ้วยความบริสุทธิ์ใจว่า สิ่งที่ท่านกระทำ
 ไปนั้นเป็นสิ่งที่ท่านเห็นว่าถูกต้องและดี
 สักแล้ว เพราะเหตุว่าอย่างกระผมได้
 กล่าวมาเมื่อก่อนแล้ว สิ่งที่ท่านจะ
 กระทำในวันนี้เป็นความรับผิดชอบของ
 สภาไทยเฉพาะ และคงจะเป็นครั้ง
 สักหลายทีเราจะนำเรื่องนี้ออก ไม่ว่า
 หนึ่งหรือที่ไหนก็ตาม เพราะฉะนั้นท่าน
 สมาชิกทุกท่านเป็นห่วงว่า เดี่ยวเราจะ
 ไปเปลี่ยนแปลงกันอีก กระผมเชื่อว่าคงจะ
 ไม่มีโอกาสจะกระทำเช่นนั้นได้ ส่วน

ประเทศโลก ๆ นิตย ๆ ออกชื่อหนังสือ
 ธรรมดาอยากจะทำเรื่องเล่าคือว่า ที่ท่าน
 สยามถ้ามีเกียรติยศมากกว่าในแต่กลาง
 แผ่นที่ต่าง ๆ คงจะคงมีการวงเล็บ เพราะ
 ว่าโดยวงเล็บมีการวงเล็บอยู่แล้วว่า ถ้ามี
 ไทยแลนด์ที่คงมีวงเล็บไหนนม ถ้าเรา
 เปลี่ยนกลับไปใช้ชื่อไทยนั้นก็คงจะวงเล็บ
 ไทยแลนด์ กระผมคิดว่ากระผมเห็นในทาง
 จะไม่เกิดชื่อนี้ เพราะว่าใช้ชื่อไทยนั้น
 คนรู้จักอยู่แล้ว และการที่จะเรียกกันว่า
 มีฝรั่งมากหรือรู้จักน้อยนั้น เป็นเรื่องที่
 ต้องสืบสวนและสำรวจอย่างลึกซึ้งด้วย
 หลกกว่าการจริง ๆ เพราะฉะนั้นการที่
 เราจะบอกว่าไม่มีคนรู้จักหรือมีคนรู้จักน้อย
 อย่างใดอย่างหนึ่งนั้น เป็นเรื่องที่จะพูดกัน
 เทคโนโลยีไม่ได้ กระผมขอโทษอยากจะกล่าว
 ชกนี้แต่เพียงว่า ถ้าหากสถานที่จริงลงมดไป
 ในทางใดก็ตาม กระผมเชื่อใจว่าเราคง
 จะไม่มีการขบขบหรือว่าขบแข็งแล้วแต่ผล
 ให้ต่างประเทศเขาเรียกชื่อเราว่าเราเป็น
 อย่างไม่อย่างใดแล้วมา เพราะเหตุว่าเรอง
 นต้องเป็นเรองของเขา ไม่ใช่เรองของเรา
 เขาจะเรียกเราว่าประเทศสยามหรือไทย-
 แลนด์นั้นก็อยู่ที่เขา เช่นเดียวกับชื่อ
 ประเทศเยอรมัน ชาวเยอรมันของเขา
 เรียกว่า ดอยทซ์แลนด์ แต่ชาวฝรั่งเศส

เรียกว่า อัลมาน ชาวอังกฤษเรียกว่า
 เยอรมันน ไม่มีเหมือนกันเลย แต่ไม่มี
 ใครไปตั้งชื่อว่าให้ของอังกฤษเรียกว่า อัลมาน
 หรือให้ฝรั่งเศสเรียกว่า ดอยทซ์ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมเดี๋ยว่า ถ้าหากเราจะไม่ใช้ชื่อ
 อะไรก็ตาม เราคงจะไม่มีการกระทำ
 เช่นนั้น

นายทวี แรงขำ: ความจริง
 ย่อมกระผมไม่ใคร่ตั้งใจจะขอไปร้าย แต่
 เมื่อได้ฟังท่านสมาชิกหลายท่านอภิปราย
 เรืองน ในแง่ต่าง ๆ และหลายท่านได้กล่าวถึง
 หลกการศึกษาศาสตร์ กระผมจึงใคร่ขอโอกาส
 กราบเรียนว่า ในวิชาศึกษาศาสตร์นั้น ไม่มี
 คำว่าการตั้งชื่อประเทศว่าจะต้องตั้งชื่อ
 อย่างนั้นอย่างนี้เหมือนอย่างเรื่องการตั้ง
 ชื่อบุคคล ดังที่คนกันชอบ เช่นเกิดวันน
 ให้ตั้งชื่ออย่างนั้นเช่นศรีช้อยางนั้นเป็น
 มงคลอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ทางรัฐศาสตร์
 การตั้งชื่อประเทศไม่มีคำว่าการตั้งชื่อ
 ประเทศ คงเป็นเรองของเหตุผลในทาง
 รัฐศาสตร์หรือว่าเหตุผลในทางการเมือง
 นั้นเอง จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าประเทศ
 ดังชื่ออย่างนั้นและฉนั้น ดังที่ชื่ออย่างนั้น
 ถูกใครจะขึ้นไปในทางความชชชชชชชช
 หรือตั้งชื่ออย่างนั้นเหตุผลในทางการเมือง
 หรือไม่สมควรหรือไม่มากกว่า ไม่ใช่

ผิดไม่ใช่ถูก ปัญหาเรื่องข้อประเทศนั้น
 ไทยมากนักศึกษาวางรัฐศาสตร์ได้
 พิจารณาจากผลไปหาเหตุ คือว่าผลเป็น
 อย่างนั้นแล้ว ก็พิจารณาในแง่ที่ว่าเหตุเป็น
 อย่างนั้นเพราะเหตุอย่างนั้น ๆ เมื่อเรื่อง
 การตั้งชื่อเป็นเรื่องของประเทศผลในทางการ
 เมืองแล้ว ก็ยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้
 ตามยุคตามสมัยที่ประเทศนั้น ๆ หรือรัฐ
 นั้น ๆ เติบโตขึ้น เพราะฉะนั้นปัญหาหรือเง
 กระทบนั้นว่า เป็นเรื่องเหตุผลในทางการ
 เมืองมากกว่า ไม่ใช่สิ่งที่ควรจะถือเป็น
 อย่างนั้นอย่างนี้จริงหรืออีก นอกจากน
 กระทบมีความเห็นว่า ในการตั้งเนนการ
 ของรัฐนั้น เราไม่ใช่มุ่งแต่ความผาสุก
 ของประชากรแต่อย่างเดียว คือมุ่งถึง
 ความมั่นคงของรัฐนั้นด้วย ถ้าเรามุ่งแต่
 ความผาสุกแต่อย่างเดียว แม้บ้านเมือง
 เราจะรุ่งเรืองผาสุกอย่างไรก็ตาม แต่ถา
 ไม้มีความมั่นคงแข็งแรงแล้ว เราจะมี
 ความผาสุกยกย่องไปไหนหรือ เพราะฉะนั้น
 ในการบริหารประเทศนั้น จะคิดแต่ในแง่
 ของความผาสุกแต่อย่างเดียวไม่เพียงพอ
 กระทบถึงความมั่นคงด้วย อย่างที่ท่าน
 สมาชิกผู้เสนอได้กล่าวถึงว่า คนที่อยู่ใน
 ประเทศซึ่งไม่ใช่เชื้อชาติไทยนั้น เขารู้สึก
 เพียงว่าได้มาร่วมสุขแต่ไม่ได้มาร่วมทุกข์

ทำให้เขารู้สึกคล้าย ๆ กันว่าชาติความรั
 รมิตชอบไป ในเรื่องความรักชาติชอบของ
 คนที่ไม่ใช่เชื้อชาติก็ตามนั้นก็จริงตามทว่า
 แต่เมื่อเปรียบเหมือนกัน อย่างว่า ในบ้านของ
 เรานักขอมจะตองมีตัวเจ้าบ้านแต่ ครอบ
 ครอบ และรักคนชาติชอบ ความรักผ
 ครอบในครอบครอบหรือความรับผ
 ครอบในความมั่นคงในบ้านนั้น หลักธรรมศา
 ครอบว่าคือที่ใจของบ้านนั่นเอง ถึงแม้ใน
 ครอบการดำเนินการปกครองประเทศมาต
 ครอบแต่สมมุติเพิ่ม ๆ มากระผมก็เข้าใจว่า
 ครอบในสมัยของไซทอปประเทศว่าสยาม กระผม
 ครอบว่าประเทศนั้นถ้าจะอนมานักเหมือนอย่าง
 ครอบวัดทองหลาย ก็ยอมรับตองมีแก่นมีแก่น
 ครอบความสำคัญในแง่ของความมั่นคงแข็งแรง
 ครอบอยู่ทดแทนอยู่ทดแทน ถ้าแก่นนั้นมั่นคง
 ครอบแก่นนั้นแข็งแรง วัดถนนก็อยู่ได้ หลาย
 ครอบท่านได้กล่าวถึงพระราชันพนธ์รัชกาลที่๖
 ครอบในพระราชันพนธ์ถ้าพิจารณาให้ถี่ถี่จะเห็น
 ครอบว่ามีความหมายเกี่ยวกับเรื่องนั้นซึ่ง
 ครอบแล้วถึงถึงความสำคัญของแก่นนั้นเอง ใน
 ครอบบทที่ว่า ไคร่รานไคร่รอก้าว แต่คนไทย
 ครอบไทยรบจนสิ้นใจ จากตน ซึ่งแสดงว่า
 ครอบถ้าเมื่อสมัยถึงความมา หรือบ้านเมืองอยู่
 ครอบในภาวะอย่างนั้น ความรักผ
 ครอบคนไทยผู้เป็นเจ้าของประเทศนั้นเอง ใน

ปัญหาที่ท่านสมาชิกกล่าวอ้างว่า การเลือก
ตั้งกติก หรือการเห็นพ้องรกรกว่าเป็นการ
กักกันไม่ให้คนไทยได้ใช้สิทธิชาติไทยมีส่วน
ในความรับผิดชอบของประเทศ กระผมว่า
ถูกแล้ว กระผมว่าไม่ใช่กักกัน เป็นเรื่อง
เข้าเป็นกติกาส่งถึง ในแง่ความมั่นคงของ
ประเทศเห็นเรื่องสำคัญมากกว่าทบทวีรัฐ
หรือไทยมากขึ้นคงน ในต่างประเทศ
การเข้าศึกษาในโรงเรียนนายร้อยยอมมี
ข้อกักกันตามกฎหมายหลายอย่างเกี่ยวกับ
ยศและบางทีกักขัง ในการเลือกตั้งเช่น
เคยกักกัน เป็นปัญหาทุก ๆ ประเทศเสด็จ
ความ รับผิดชอบ ยึด ยึด คนที่ เห็นแก่ตน ของ
ประเทศนั้น ๆ เพื่อที่จะให้เกิดความมั่นคงอยู่
เพราะฉะนั้นปัญหาจริงเป็นปัญหาสำคัญ
เวลาของ นง นก ข ว่า ในการดำเนินการ
ปกครองประเทศกติก ในการดำเนินการ
บริหารประเทศกติก หากปล่อยเสรี ให้แก่
คนทุกคนในประเทศมารวากันไป นโยบาย
การปกครองประเทศก็ย่อมจะผันผวนไปโต
หากแต่ในแง่ที่จะใหม่ความผาสุกแต่
อย่างเดี๋ยวแล้วประเทศนั้นอาจ จะ สลายลง
ก็ได้ ที่กระผมขอมมาเสนอแนะไม่ใ้ใ้หมาย
ความว่าชื่อ "สยาม" แล้วจะเข้เขต
หนึ่งที่จะทำให้ประเทศของเราอ่อนแอหรือ
สลายไป แต่เพื่อที่จะให้เห็นความ

สำคัญในการกำหนดการปกครองประเทศ
นั้นว่าจะตั้งยัดถือเอาความมั่นคงของ
ประเทศเป็นสำคัญ ชกชองหนึ่งด้วย และ
ความสำคัญในเรื่องนี้เกี่ยวกับประชากรที่
เป็นแก่นของประเทศนั้นเอง ปัญหาใน
เรื่องที่ว่าถ้าเราเปลี่ยนจาก "ไทย"
กลับไปเป็น "สยาม" จะไ้ชื่อไรชนมา
ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านก็ไ้ชื่อลึปรายมา
แล้ว ถึงแม้ว่าจะชื่อ "สยาม" ก็ไม่ผล
อย่างทกระผมว่า จะชื่อ "ไทย" กระผม
ว่าก็ไม่ผล แต่ถ้าเราเปลี่ยนแล้วจะไ้ชื่อไร
ขึ้นมา กระผมว่าชกชองนั้นยอมมีกระตข
กระเทือนความบริสุทธิ์ของ เป็นแก่นของ
ประเทศเกิดความเสียค่ายแน่ สักใดทข
ปกครองประเทศ ไ้ใหม่แก่ประชาชนจะเห็น
โดยทางกฎหมายกติก โดยทางประกาศรัฐ
นิยมกติก หรือไ้โดยทางประกาศพระบรม
ราชโองการทงหลายเหล่านกติก มาสั่งไ้
ทชอกไปเกี่ยวกับประชาชนส่วนใหญ่ และ
ประชาชนส่วนใหญ่พอ ไ้กรบไ้ไว้และคงอยู่
ตลอดกาล แต่ทางสิ่งข้างอย่างทให้ไ้ไ้
เป็นในรูปกฎหมายกติก ประกาศหรือชื่อไร
กติก ถ้าประชาชนไม่พอไ้สั่งนยอมสลาย
ไปเอง เรื่องประเทศนั้นกเช่นเคยกกัน ชื่อ
ประเทศนั้น เมอมีประกาศ เปลี่ยนแปลงจาก
สยามมาเป็นไทยนั้น สักเหตุทว่าส่วนใหญ่

ก็พอใจและเห็นถูกต้องใจของคนส่วนใหญ่
 เวลานั้น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงไปก็ย่อมมีความ
 เสียหายเกินธรรมดา กระผมรู้สึกว้าขอ
 ประเทศนั้นเราจะเอาเป็นหลักฐานแทน
 หรือเป็นหลักฐานเรื่องเชื้อชาติก็ตาม ขอลงที่
 กระผมกราบเรียนมาต่อคนตนว่าจะขออะไร
 ก็ได้ไม่ควรถือว่าเป็นผิดเป็นถูก ปัญหาว่า
 การเปลี่ยนแปลงไปจะกระทบกระเทือนใคร
 บ้างกระทบกระเทือนคนแดนทวาย คนแดน
 ย่อมไม่มีความรู้สึก จะกระทบกระเทือนก็
 แค่ว่าใจของคนส่วนใหญ่ที่เป็นแกนของ
 ประเทศมากกว่า นอกจากนั้นกระผมใคร
 เสนอเป็นข้อสังเกตว่าขอประเทศนี้บางที่
 ลงแล้วจะเห็นข้อบกพร่องแต่ขอคนแดน
 นั้นบางที่อันสืบมาจากรัฐของบุคคลก็มี
 เช่นขอที่คนกันโดยคืออเมริกา เติมน
 คนแดนนั้นจะมีข้อบกพร่องอย่างไรก็ไม่
 ทราบ แต่หลังจากที่อเมริกา เวลามาก
 ไปพบแล้วในปี ๑๕๐๗ ชาวตะวันตกก็
 ให้อเมริกา เป็นการตั้งชื่อตาม
 บุคคลที่ไปพบทวายนั้น ลงแล้วจะได
 เถียงกันความคนอันพุกกันพบหลังก็ตาม
 จะเห็นได้ว่าถ้าจะตั้งชื่อเช่นชื่อตาม
 บุคคลก็มี ทนสำหรับประเทศไทยใน
 คนแดนแห่งนั้นขอเติม จะเป็นประการใดก็
 ตาม อาจจะเป็นลายนามหรือจะเป็นอะไร

ก็ตามทั้งที่ไทยมีรายถิ่นมาก แต่ถ้าจะตั้ง
 ว่าคนหมิ่นหนึ่งซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเจ้า
 อพยพลงมาและโดยศตวรรษคนแดน
 การที่เราจะตั้งชื่อประเทศว่าไทยใหม่
 อันสืบมาบรรพบุรุษของเรา กระผมก็ว่า
 มีเหตุผลมาก และเห็น มุ่ง กต นาม ทั่ว
 เพราะฉะนั้นตามที่คณะและความเห็นของ
 กระผมแล้วขอไทยใหม่ผลก็ออกมา
 ปัญหาขอชื่อไทยนั้นจะเปลี่ยนหรือขอ
 อย่างไม่ควรจะมึเหตุผลในทางการเมือง
 ว่าเปลี่ยนไปนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศ
 แก่รัฐประการไทย ในเรื่องชื่อประเทศ
 ความความเห็นของกระผมแล้วกระผมวิ
 จะให้ชื่อประเทศไทยตามเดิม

พลเรือโทอนันต์ เนตรโรจน :

กระผมได้ฟัง ท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ขอทราบมา ในทางประการใดที่จะขอ
 เรียน ศักดาในแง่ที่ในอังกฤษไม่ได้
 พูดถึงคำว่า "ไทย" เลย ที่แรกเนื่อง
 จากกระผมได้อ่านหนังสือฉบับหนึ่ง
 หนังสือที่เขียนก่อนการเปลี่ยนชื่อสยาม
 มาเป็นไทย เขียนโดยคนในตระกูลชว
 กยตระกูลบรรดาศักดิ์ กระผมได้อ่านหนังสือ
 ฉบับนี้ที่หอสมุดกรุงนบอร์ค หนังสือเล่ม
 นั้นเขียนถึงชื่อ เขียนเรื่องเมืองไทยและ
 หนังสือคนไทยคนไว้ว่า ทำไมคนไทย

จึงเรียกชื่อประเทศของตัวเองตามคน
อื่นเขาเรียก คนไทยทั้งประเทศได้เรียก
ตัวเองว่าเมืองไทย ๗ อยู่แล้ว บางท่านนั้น
ได้อ้างว่าในอังกฤษนั้นไม่รู้จักคำว่าไทย
หรือไม่นิยมเรียกว่าไทย แต่คนอังกฤษ
เขียน โดยตระกูลชวมนะตระกูลชวตเล
๒ ท่าน หนังสือพิมพ์ลอนดอนได้พิมพ์มา
ประมาณ ๑๘๐ ปีแล้วและยังจะหาอ่านที่
ได้ และชื่อประเทศทางตามที่ได้มีบาง
ท่านกล่าวว่าสำหรับผู้ที่เขามาหรือเขามา
จากชนมาอยู่ในเมืองไทยและทำงานให้
แก่ไทยนั้นมีความรู้สึกในแง่ไม่ค่อยพอใจ
ในคำว่าไทยนั้นในเรื่องนี้ตัวกรรมเองได้
พบคนจีนปานกลางนั้นเห็นจำนวนมากเขา
ชอบแสดงถึงว่าเขาเป็นคนไทย เคียง
เขาทำงานกับคนไทยต่าง ๆ เหล่านี้มา
ชอบแสดงออกอย่างนั้นมาก อันนั้นก็เห็น
เรื่องหนึ่งที่น่าจะได้เห็นว่าการที่จะใช้คำ
ว่าไทยนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ทำให้เสีย
ใจแก่ใครค่างไรแล้วในสมัยนั้น และชื่อ
ประการหนึ่งในการที่จะเปลี่ยนแปลงเวลา
นี้ตามที่ได้มีบางท่านได้กล่าวไว้ในเรื่องที่จะ
ใช้ชื่ออะไรขึ้นมาอันนั้นกรรมใครเห็นชัด
เงินว่าเราคนไทยทั้ง ๆ ไปนั้นโดยนิยมใช้
หรือเรียกคำว่าไทยและใช้กันมาจนดูเหมือน
ระยะเวลาอันพอสมควร เวลานี้ก็ไม่

ใครรู้สึกคำว่าไทยนั้นเห็นเครื่องหมายแสดงใจ
ถ้าหากว่าจะเปลี่ยนคำไทยเป็นสยามคราว
นั้น กรรมเขียนแล้วจะต้องมีคนเกิด
การแสดงใจขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ไทย
เฉพาะเจ้าของประเทศ หรือเจ้าของกลุ่ม
คนไทยใหญ่ ๆ กลุ่มนั้น เพราะคนไทยส่วน
มากนั้นมีความรู้สึกเช่น ไทยอยู่เสมอ
แต่ก็ใครที่จะได้เห็นว่าเป็นประเทศของตน
นั้นใช้ประเทศไทย ไม่ใช่ประเทศอื่น อัน
นั้นจะเห็นสิ่งที่เราจะได้ในกาณ์เปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าจะเปลี่ยนแปลงคำ
ไทยเป็นสยาม ทั้งนี้เพราะเหตุว่ามีคน
จำนวนมากที่ไม่มีความรู้สึกในเรื่องคำว่า
สยามนั้น จะเห็นของที่เขาเป็นสำหรับเรา
แล้ว และโดยนิยมใช้คำว่าไทยอยู่แล้ว
จะเป็นเรื่องการแสดงใจเกิดขึ้น

พลตรี ทวนชัย โกศลนันทน์ :

กรรมได้ฟังการอภิปรายในเรื่องนี้มา
หลายเวลาแล้ว ค้างคนต่างก็มีเหตุผล
ด้วยกันทั้งนั้น ในเรื่องตั้งชื่อประเทศว่า
สยามหรือไทย ทั้งในแง่ประวัติศาสตร์
ในแง่เชื้อชาติ แต่ผมไม่อยากจะอภิปราย
ในแง่ของสามัญลักษณ์ ในการที่ได้กล่าว
กันมานั้นแล้วว่าในการที่จะเปลี่ยนชื่อ
จากไทยเป็นสยามนั้นผลอย่างไรบ้าง
หรือจะใช้คำว่าประเทศไทยอย่างเดิม

จะมีผลอย่างไรบ้าง ในความสำนึกของ
 กระผม ผมใคร่จะอภิปรายในแง่ของจิต
 วิทยา ในแง่ของสังคม ในแง่ของภูมิ
 ศาสตร์ และประชากรของประเทศ ใน
 แ่งของจิต วิทยาเรา ก็ทราบแล้วว่าคำว่า
 ไทยนั้นหมายความว่าอิสระ ความหมาย
 ของคำว่าสยาม ซึ่งหมายถึงความสวย
 สดงามอะไรนั้น เป็นเรื่องของประเทศ
 นานาชาติประเทศเขาตั้งใหม่แก่เรา คำ
 ว่าไทยเป็นคำซึ่งมีมาแต่โบราณ บรรพ
 บรรพของเราตั้งให้มา แปลว่าอิสระ ไม่
 ขึ้นแก่ใคร และในปัจจุบันนี้กระผมคิดว่า
 คนที่อาศัยอยู่ในประเทศทองถิ่น ในภูมิ
 ภาคนี้ชอบมรดกที่จะใช้คำว่าไทยซึ่งหมายถึง
 ถึงไม่ขึ้นแก่ใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
 ขณะรอบประเทศเราเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็
 ขยับขยับไปเราต้องต่อสู้เพื่อความเป็น
 อิสระเพื่อไม่ขึ้นแก่ใคร เฉพาะอย่างยิ่ง
 ลทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งแพร่หลาย อยู่และ
 พยายามที่จะควบคุมทองถิ่นบริเวณนี้ เป็น
 เรื่องที่เราจะต้องป้องกัน การใช้คำว่า
 ไทยนั้นมีความหมายเป็นอิสระ ไม่ขึ้นแก่
 ใคร เพราะฉะนั้นในการที่จะป้องกันเหตุ
 ภัยต่าง ๆ คือลทธิคอมมิวนิสต์ที่จะเข้ามา
 ควบคุมเพื่อมาข่มขู่ทำให้ประชาชนทั้ง
 หมดไม่เป็นอิสระ ซึ่งแทนที่ไม่พอใจยอม

ตั้ง อาศัยจิตใจร่วมกันว่าเราทุกคน ไม่
 ต้องการที่จะอยู่ใต้อำนาจใคร ต้องการ
 เป็นอิสระ เพราะฉะนั้นใช้คำว่าไทยคือ
 ไปนจะเป็นเครื่องแสดงยกย่องยกย่องใน
 การที่จะไม่ยอมให้ลทธิอื่นเข้ามาครอบ
 ครอบในดินแดนส่วนนี้ ในด้านของจิต
 วิทยา ในด้านสังคมด้วยมีความรู้สึกนึก
 คิดของกระผมแล้ว เราต้องการที่จะให้
 ความเป็นเอกฉันท์ของคนไทยในภูมิภาค
 ส่วนนี้ การที่จะทำให้เป็นเอกฉันท์นั้น
 เราต้องการมีความเห็นอกเห็นใจ
 เห็นใจ มีความสามัคคีปรองดองกัน ความ
 สามัคคีปรองดองกันนั้นถ้าอาศัยเราจะ
 ต้องมีชนยอมรับมีแนวมประพฤติถือปฏิบัติ
 และเป็นเชิดชูชาติชนหนึ่ง คนเดียวกันยิ่งก็
 ใหญ่ ในด้านนี้ ถ้าหากเราปล่อยให้
 ปล่อยให้เงินไปอย่างทสมชาติโดยปล่อยให้
 ปล่อยให้เงินจากการใช้คำว่าสยามนั้นแสดง
 ถึงความใจกว้างก็หมายความว่าใคร ๆ จะ
 เข้ามาอยู่ในภูมิภาค ส่วนนี้ของเราได้
 การที่จะใช้คำว่าประเทศไทยเป็นสาเหตุ
 หนึ่งที่ทำให้เกิดการแตกแยกกันนี้ แม้
 ว่าจะใช้คำว่าประเทศไทยก็มีการแตก
 แยกเช่นเคยด้วยกัน แล้วปัญหาที่ว่าทำไม
 ไรเราถึงจะไม่พยายามให้ประชากรที่อยู่ใน
 ในภูมิภาคส่วนนี้ไม่แตกแยก นั้นเช่น

ปัญหาเรื่องทางการปกครอง การสังคม การเศรษฐกิจ ซึ่งเราจะต้องแก้ไขกันต่อไป ปัญหาในเรื่องภูมิศาสตร์และประชากรเราเป็นที่ยอมรับกันว่าในภูมิภาคส่วนนี้คนไทยอาศัยอยู่บนพื้นที่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรเศษนั้น ในปัจจุบันมีประชากร มีประชากรชน ๒๕ ล้าน และในอนาคตข้างหน้าอีกประมาณ ๒๐-๓๐ ปี ประชากรของเราในภูมิภาคส่วนนี้ อาจจะมีเพิ่มขึ้นถึงประมาณ ๔๐ ล้านเศษ ปัญหาอย่างหนึ่งที่คนส่วนนี้ เราจะเพิ่มออกไปคือหรือที่เราไม่สามารถจะขยับขยายดินแดนออกไปได้ เพราะฉะนั้นประชากรที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๔๐ ล้านในดินแดนภูมิภาคส่วนนี้ เราควรจะต้องคำนึงถึงความเป็นอยู่และแผนของประชากรที่อาศัยในดินแดนส่วนนี้จำนวน ๔๐ ล้านที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตนี้ ทำอย่างไรจึงจะรวบรวมประชากรประชาชนที่อยู่ในภูมิภาคส่วนนี้ให้เป็นอยู่ดี หนักโดยอาศัยความเท่าเทียมกันในเรื่องเชื้อชาติ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราใจกว้างเกินไปที่จะให้คนฮอนเข้ามา แม้จะมีสัญชาติฮอน เขามาร่วมอยู่ในดินแดนของเราเนี่ยมากมาหลายลูกหลานที่จะเกิดขึ้นไปอีก ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้าจะเอาที่ไหน

อยู่ จะเอาที่ไหนพวกบรรพชนชาติที่ไหนที่จะมีคนฮอนมากขึ้นถ้าหากว่าใจกว้างเกินไป เพราะฉะนั้นในเรื่องภูมิศาสตร์และประชากรที่จะเพิ่มขึ้นนี้เป็นเรื่องที่น่าคำนึงว่าเราควรจะรักษาคำว่า "ไทย" เอาไว้เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ของชาติไทย

พลโท อัมพร อินตณานนท์ : ความจริงเราได้ถือปรัายกันมาในเรื่องคำว่า "ไทย" หรือ "สยาม" นั้นเป็นเวลาต่อเนื่องกันมาถึง ๓ วาระแล้ว คราวนี้ถึงวาระที่ ๔ ในเรื่องนี้มีมติไม่ชัดเจนว่าอะไรจะไรมาก เพราะเหตุที่ว่าท่านผู้แทนทั้งหลาย สมาชิกได้คนความรู้ประวัติศาสตร์ วรรณคดี เรื่องราวต่างๆ มาขบแ่งกันในสภาเป็นที่ยศยาวชยมากแล้ว กระผมขอเสนอข้อคิดแต่เพียงว่าการที่เราจะมาเปลี่ยนชื่อประเทศไทยเป็นประเทศสยามเพราะเหตุที่ว่ามีชาวต่างประเทศเขารูจักในนามของ สยาม นั้นก็เป็นเรื่องที่เราควรจะยอมรับเหมือนกันว่าทำไมเราจะต้องไปเอาตามคำฝรั่งเขาเรียก ถ้าฝรั่งเรียกอะไรเราต้องเปลี่ยนชื่อตามไปทำไม เหตุผลการที่เราต้องเปลี่ยนชื่อนั้นลงไปหน่อย ผมขอชี้แจงอย่างกว้างเทพพระมหานครซึ่งเป็นนครหลวงของ

เราฝรั่งเศสเราเรียก ว่าข้างนอกหรือแก๊งค์ชก
 แต่ทำไมเราไม่เปลี่ยนเสียด้วย ถ้าหาก
 ว่าเราจะ เปลี่ยนชื่อประเทศเราอีกต้อง
 เปลี่ยนตามเขาเพราะฝรั่งเขาเรียก คน
 ชาวต่างประเทศเขาเรียกข้างนอกมาก เรา
 ก็ต้องเปลี่ยนกรุงเทพ ฯ เป็นข้างนอกไป
 ด้วย แม้เน่าเจ้าพระยาเราเรียกของเรา
 เราชานานนามแม้เน่าเจ้าพระยาของเรามา
 เย็นเวลานานับแคว้นยศถาวรยศไท้ ทน
 ฝรั่งมาถามว่าแม้เน่าอะไร คนไทยชก
 ว่าแม้เน่า เขาฟังไม่ถนัดเขาก็เรียก ว่า
 ริฟเวอรี แม้เน่า ทำไมเราไม่เปลี่ยนแม้เน่า
 เจ้าพระยาเป็นแม้เน่า ฯ เสียบ้าง เพราะ
 ฝรั่งเขาเรียกข้างนอก นักระผมเห็นว่า
 เราไปควร จะคำนึงถึงว่าถ้าชาวต่างประเทศ
 เขาเรียกชื่อเราอย่างไร เขารัก
 ชื่ออย่างไร เราจะต้องหันไปตาม ทนไม่เอา
 ประเทศไทยละ เอาในต่างประเทศบ้าง
 เช่นชื่่างประเทศเยอรมัน ในภาษาลัก
 กฤษเชียนในแผนทว่าเยอรมันนี้ แต่ว่า
 ประชากรเขาเรียกตนเอง หรือเรียกประ
 เทศของเขา ว่าตชยกช หรือตชยกช ลันค
 และเขาไม่เห็นจะคิดงเคอตรอนไปเปลี่ยน
 เป็นเยอรมันตามไปด้วย ในภาษาของ
 เขาหรือชนชาวเยอรมันเขาเรียกประเทศ
 ของเขาชื่่าง นนเขาก ไม่เห็นเคอตรอน

อะไรเพราะเหตุที่ว่า ใครจะเรียกเขาอย่าง
 ไรก็ตาม แต่ว่าประเทศของเขา ประชา
 ชนพลเมืองของเขา เขาภาคภูมิใจเขา
 รักภูมิใจในชื่อนี้ เราไม่ควรจะภาค
 ภูมิใจเช่นเดียวกันในการที่เรามัชื่อว่าเป็น
 คนไทย และ ประเทศ ของ เรา ก็ ตรง ต่อ
 จำนวนประชาชนพลเมืองของประเทศไทย
 นเป็นเหตุผลที่กระผมอยากจะเสนอเพื่อ
 ประกอบเช่นขอคัดทานน แต่ทนมมาพค
 ดงหลก ขณะนี้ เราใช้รัฐธรรมนูญการปก
 ครองราชอาณาจักร มาตรา ๒ ของ
 รัฐธรรมนูญการปกครองนี้ ทว่าใช้ชื่อและ
 ทรานานังประชมกันอยู่ในขณะนี้ มาตรา
 ๒ ว่า "ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักร
 หนึ่งอันเดียวจะแย่งแยกมิได้ พระมหา
 กษัตริย์ทรงเป็น พระประมุข และ ดำรงคำ
 แหม่งจอมทัพไทย" เพราะฉะนั้นในขณะ
 นี้เราจึงต้องมาคิด คำนึง ถึงว่า รัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย เพราะประ
 เทศเราก็ยังชื่อเป็นไทย แต่ถ้าหากว่าเรา
 จะเปลี่ยนชื่อประเทศเป็นสยามแล้ว เรา
 จะวาง รัฐธรรมนูญแห่งประเทศสยามไค
 ้อย่างไร เพราะเหตุที่ว่า ขณะนี้ในรัฐม
 ธรรมนูญการปกครอง ว่าเรามัชื่อเป็น ประเทศ
 ไทย ถ้าหากว่าเราคงจะเปลี่ยนชื่อ
 ประเทศก็จะต้องแก้ รัฐธรรมนูญการปกครอง

ฉบับนี้เสียก่อน ข้างมาเป็นกฎหมายเข้า
 มาสู่สภานิติบัญญัติ เมื่อสภานิติบัญญัติ
 จะเปลี่ยนแปลงประเทศก็ต้องออกกฎ
 หมายยกเลิกบทหนึ่ง แล้วถาวรรัฐธรรม
 นูญซึ่งเราประสงค์จะให้ทำเนียบไปด้วย
 ความสะดวกหรือถกเถียงกัน ก็น่าจะ
 ของมีเครื่องเรากอง ให้เนียบเข้าออกไปอีก
 เข้าใจว่าคงจะไม่ตรงกับความประสงค์
 ของสมาชิกในสภานิติบัญญัติ เราจึงเกิด
 ขึ้นหลายประการ ถ้าหากว่าเราจะตกลง
 เปลี่ยนชื่อจากประเทศไทยมาเป็นประเทศ
 สยาม ส่วนเรื่องอื่น ๆ เรื่องประวัติศาสตร์
 เรื่องความเหมาะสมหรืออะไรนั้น ท่าน
 สมาชิกผู้แทนราษฎรได้ตกลงปรายมาหมดแล้ว
 กระผมจึงไม่ขออภิปรายซ้ำ ซ้ำอีกเพียง
 เส้นขอคัดทั้งที่ปรายเรียนมาแล้ว

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 มีท่านผู้ใดจะอภิปรายต่อไปอีกหรือไม่

พลเรือตรี นพคุณ : ในการ
 อภิปรายการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยเป็น
 ชัดคนแล้ว ผมก็ตีพิมพ์มาหลายหนหลาย
 ครั้งแล้ว และบางท่านก็อ้างเหตุผลต่าง ๆ
 นานา ซึ่งเป็นเหตุผลที่สับสนวุ่นวายกันทั้ง
 นั้น แต่ตามความคิดเห็นของผม ผม
 ก็อยากจะได้ยินยืนยันว่าความจริงมีท่าน
 สมาชิกผู้แทนราษฎรไทยข้างแล้วที่เรา

จะตั้งชื่อประเทศหรือจะตั้งชื่ออะไรก็ตามที่
 เราควรจะใช้ประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นความ
 จริง ซึ่งปรากฏอยู่ ซึ่งใครจะเปลี่ยน
 แปลงไม่ได้ ดังนั้นผมก็อยากขอเรียนว่า
 ท่านทั้งหลายที่ว่าเป็นประวัติศาสตร์เป็น
 ความจริงแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็น
 เวลา ๔ พันปี หรือ ๒ พันปีล่วงมาแล้ว
 ก็ตาม ก็แต่แต่ที่เราเข้ามาด้วยกัน
 เมื่อก่อนจะมีชื่อวาทิตาไรก็ตาม แต่
 ว่าเมื่อเวลาพหุพหุเข้ามาอยู่ เราได้สร้าง
 สรร เราได้ขำจริง เราได้สละ ลำบาก
 ยากเข็ญ ไท่สละเลือดเนื้อและชีวิต
 จรรโลงมาจนเจริญรุ่งเรือง มาจน ถึง
 แคนด้วยนามของคนไทยแล้ว ทำไม
 เราจึงจะเปลี่ยนชื่อเป็นประเทศอื่น ซึ่ง
 ไม่ใช่เป็นประเทศของคนไทยและเป็น
 เมืองไทย ผมขិតกราบเรียนแด่

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
 เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ค่อย
 ไปได้ จ้าพเจ้าจะขอมติข้อที่ประชุม แต่
 ก่อนที่จะขอมติ จ้าพเจ้าขอเรียนว่าใน
 ระเบียบวาระนั้น ชื่อประเทศนั้น ในนัยออก
 ว่าจะใช้คำว่าประเทศไทยหรือสยามหรือ
 ชัยชนะ ในการอภิปรายมา ๓ ครั้งมาแล้ว
 ๓ (สาม) ไม่มีการขอร้องเลย นอกจากจะ
 อภิปรายเฉพาะประเทศไทยหรือว่าสยาม

เป็นการไม่เหมาะสม จึงขอเสนอญัตติให้แก้ไขเพิ่มเติมหลักสภารสำคัญอันควรพิจารณาในการร่างรัฐธรรมนูญตามข้อบังคับข้อ ๕ ดังนี้

ข้อ ๕. "ให้คงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เหตุผลโดยละเอียดข้าพเจ้าขอสงวนไว้ในสภา ฯ"

ขอแสดงความยินดีอย่างสูง

(ลงชื่อ) พล. ท. ชัมพร จันทกานนท์

มีสมาชิกเสนอครบ ๑๐ ท่าน ขอเชิญสมาชิกเสนอญัตติ

พลโทชัมพร จันทกานนท์ :

กระผมคิดว่าในหนังสือ ทกระสมขอเสนอแก้ไขแปรมติที่ต่อท่านประธานสภานักคงจะมีข้อความให้เห็นที่เข้าใจแล้วว่า การที่จะคงญัตติไปในรูปเดิมที่ว่า จะคงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขหรือไม่ นั้น อาจจะเป็นการไม่เหมาะสมกับสถานะ การณ์หรือว่าในความรู้สึกของประชาชนพลเมือง ซึ่งมีความจงรักภักดีต่อราชบัลลังก์ ทกระสมจึงขอแก้ไขเพียงว่า ให้เป็นข้อบัญญัติว่าให้คงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เหตุผลนั้นก็คือว่า ในระบอบการปกครองของพวกเราแต่ต้นตลอดมาจนบัดนี้ แม้จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นมีการปกครองตามรัฐธรรมนูญ มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ เราก็คงยังเทิดทูนพระมหากษัตริย์

และราชบัลลังก์ตลอดมา การที่แก้ไขรัฐธรรมนูญตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ จนกระทั่งบัดนี้เราก็คงไม่เคยเปลี่ยนแปลง หลักการหรือมติประมุขของ ประชาชนชาวไทยเลย ในเรื่องเกี่ยวกับว่าจะมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขหรือไม่ กระผมจึงคิดว่าในการร่างรัฐธรรมนูญแล้วควรจะมีหัวข้อที่เราจะพิจารณาเพียงประการเดียว คือว่าเราจะให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเท่านั้นเป็นการเพียงพอ นอกจากนั้นกระผมยังมีเหตุอย่างอื่นซึ่งคิดว่าสภานักคงจะไตร่ตรองแล้ว และถ้าจะเห็นว่าการยกเว้นเวลาอย่างสั้นเล็กน้อย ในการที่จะต้องเรียนซ้ำ ก็ขอว่าก่อนที่เราจะมีการใช้รัฐธรรมนูญหรือรัฐธรรมนูญการปกครองในขณะนี้ เนื่องจากความเหตุการณ์หลายอย่างหลายประการ กระผมคิดว่าคงจะเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่ามีบุคคลคณะหนึ่ง

มีความเคลื่อนไหวในการที่จะเปลี่ยนระบอบการปกครองของประเทศไทยไปในทางที่จะใหม่ประธานาธิบดีขง หรืออวาระเอาหลักการเมืองอย่างอื่นซึ่งไม่เหมาะ สมกับการดำรงชีวิต และ ความคง การของประชาชนชาวไทยอย่าง สิ้นหนาด้านกระตุ้มก็ไม่มีปรารภนจะ พนผลย มาพบ ให้เห็น ทุระคายเคืองกันต่อไป แต่ว่าเหตุการณ์อันหนัก เป็น ที่ประ จกกัน อยุ่ สมยนั้น จนกระทั่งคงมีการเปลี่ยนแปลง และทำการปฏิวัติขึ้น เพื่อ จักร ะบยการ ปกครองการสังคมการดำรงชีพของประชาชนชาวไทยเสียใหม่ การกระทำของคณะปฏิวัติก็ ได้ สิ้นของมาจนกระทั่งทุกวันนี้ และคณะปฏิวัติยืนยันแน่วแน่ ในการที่จะดำรงรักษาเทอช ทุน พระ มหากษัตริย์ ให้ อยู่ ในที่ เป็น ประมุข และเป็น ที่เคารพสักการะของประชาชนไทยทั่วไป กระนั้นก็ตาม สิ้นหนาด้าน ย่อมเป็น ที่ประ จกย แง่งแก่ สมาชิก ทก ทาน แม่ทานุกรรมมาธิการจตุรเบยบวาระ ทานก ทรายคนแต่การ ททานกา หนท หว ชลิกเมอสม ความเห็น ว่าไม่ตรงกับ สมาชิก คน ใดอย่าง ใดก็ตาม พวอย่างขง ทวกรรม เมอคณะปฏิวัติ ได้ ดำเนิน การ เปลี่ยน แปลง และ จักร ะบยการ อยุ่ แล้ว ตลอดจน กระทั่ง กง สถาบันที่บเกี่ยว กง สภาพระ เนาหารว เสรีชน ก

สภาการศึกษาและที่จะปรับปรุงฐานะของ ประชากรชาวไทยให้สูง ยิ่งขึ้น เรา กง เป็น ที่ระ คอง มี หลักการ หรือ ม สถา ยน อันเป็น ที่เคารพสักการะ คอง พระ มหากษัตริย์ กระนั้นก็ตาม ขง ความ เหลลน ไม่ จาเป็น ที่ระ คอง ยากัน มาก แต่ ฉากาก วร ความ หว ชอ เช่น นอ ใน ญัตติ ขง สภา รว ร จตุรเบยบวระ และ กง จะ มี การ ออก ปวราย หรือ ทวารณกัน ไป ใน ทาง ทา จะ กระ ทบ กระ เเทน คอง พระ มรเมศร นภาพ วร อยุ่ ผล กง ปวราย ทา จะ ไม่ ไทมี เจกนาร มย หรือ ความ คง ใจ ที่ ระ ให้ เห็น เช่น นั้น แต่ อยุ่ คาท พค อยุ่ ก มา ก ดา จะ มีความหมาย ไทหลาย นย ถ้า เมอ คน แผล ไป ยัน นั้น ไม่ เหมาะ สม กง เป็น ที่ ระ คาย เคอ ง แกม ท ไท ยัน หรือ อาจ จะ เป็น การ ไม่ เหมาะ สม แก่ สถา ยน กระนั้นก็ตาม ขง ความ เหลลน หว ชอ โดย การ แปร ญัตติ นั้น ให้ ทาน กรรมมาธิการจตุรเบยบวระ เปลี่ยน หว ชอ เสีย ตาม ทกรรม และ เพอน สมาชิก ใด ไส่นอ มา คค เนา การ ยัน นั้น ว่า ไท คง ใจ ขง ระ อยุ่ ย ประชากร ไทย คน มี พระ มหากษัตริย์ เป็น ประมุข แล้ว เรา กง จะ ไท ดำ เนิน การ รว ร จตุรเบยบวระ อยุ่ ไป ตาม หลักการ ขึ้น

พลเอก ประภาส จารุเสถียร :
(ประธานกรรมาธิการ) กระผมและคณะกรรมาธิการรู้สึกขอใจทานสมาชิกที่

เส้นกัญชก ในการทอขนไก่ขาวระของ
 กรรมวิธีการทอเส้นกัญชกขาวแว่นน
 โดยช่างเทคนิคในทางทอสิ่งเสริมพระบรม
 เสด็จภาพและความที่จะเสริมเสียดอกสภา
 กิ่ง ททวน สมาสัก ใค้อภิปวายไปเมอกัน
 ความจริง ในเรื่องนบนทางกรรมวิธีการ
 ไค้พิจารณากันอยู่ เป็นดียวมากมายและ
 หลายแง่หลายมุมโดยเนพารคย่างยง ถ้า
 ทางจะเพ่งเล็งแต่เพียงแง่เดียว ในทาง
 ทอกรรมวิธีเห็นการ กระทบกระเทือนต่อ
 พระบรมเสด็จภาพแล้ว ก็อาจะเห็นตง
 ททวน สมาสัก ไค้กล่าวไปน แต่โดย
 เนพารคย่างยงเราคงถลกลดสาร สำคัญ
 ในการร่างรัฐธิธรรมนูญเป็นความสำคัญ
 ในการที่จะดำเนินการ ถ้าหากว่าจะคง
 ยึดถือว่าเราจะเอาแต่เพียงขนน อย่าง
 แล้วกเส้นกัญชกมาเช่นน ก็เห็นการ
 ทอแล้วโดยแคบ ไม่เห็นการพิจารณาใน
 เร็ดระบบการปกครอง ตาม หลกทอชาของ
 การร่างรัฐธิธรรมนูญ เราจะเห็นไค้ว่า
 การกนย่นระบบการปกครองน ก็ถมถล
 เป็นหลกทอสำคัญยิ่งในการร่างรัฐธิธรรมนูญ
 เพราะระบบการ ปกครอง จะเห็น
 อย่างไรน จะตอชงเห็นการกนย่นให้เห็น
 ว่าไค้มีการ อภิปวายและเป็นความตองการ
 ของส่วนรวมในสภาร่าง รัฐธิธรรมนูญเป็น

ใหญ่ ไม่ไค้ตงประเด็นนมาว่าจะเอา
 อย่างน แล้วกให้สภาพพิจารณา เห็น
 กนเป็นทางทแคบเกินไป ถึงเมแต่จะม
 การทอปราก กระพมกเดอว่า ทงกรรม
 วิชาการเชิง และ สมาสัก ทอ ใน สภาณยอม
 เทอช ทน พระมหากศด้วยเช่นเคทวกันไม
 น้อยกว่าทวน สมาสัก ไค้เสนอมมาเมอกัน
 เพราะนบน ในการทอปรากกตงจะเห็นไป
 ในทางหลกทอชาและ ในทางทเห็นชอยเห็น
 ตอว คตงจะไม่มีการกนเกนอะไรมากมาย
 เกนไปกว่าททวนเห็นทอมากนกัน นเป็น
 ความสำคัญ แมแต่ในการพ่งความคิด
 เห็นและเสียงของประชาชนก็ตาม เรา
 จะเห็น ไค้ว่าความคิดเห็นและ เสียงของ
 ประชาชนตงมมายกณะ กรรมวิธีการพ่ง
 ความคิดเห็นประชาชนน ก็ยังมีเสียง
 ไปในแง่ตง ๆ อีกหลายอย่าง ถ้าหาก
 เราตงประเด็นใหม่คยแล้ว ในการร่าง
 รัฐธิธรรมนูญควรวนถึงเมว่าเราจะร่างกัน
 อย่างเป็นการปฏิวัติเช่น การร่าง กน อย่าง
 กวางขวางและพิจารณากัน อลวงละ เขยท
 ลลลลลล ไค้ไค้ลลลลลล และเป็น
 ความตองการของประชาชนคนไทยตง
 นเป็นหลก ไค้ใหญ่จะลลลลลล ไค้ไม่ลลลลลล
 ความประสงค์ชองนก็ปฏิวัติไค้ว่าไว้ ทง
 กระมจะยกตัวอย่าง มีเสียงประชาชน

อนมพระมหากษัตริย์เป็นประมุขหรือไม่
 ส่วนที่ ๓ สมาชิก ขอเสนอ ญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
 เติมขึ้น ขอแก้ไขให้อ่านว่า “ไท่กิ่งไวซึ่ง
 ระเบียบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
 เป็นประมุข” กรรมาธิการใครจะขอเรียน
 ต่อท่านประธานว่า รูปของหัวข้อกรรมา
 ธิการตั้งมานั้นเป็นรูปคำถาม ส่วนที่
 ๓ สมาชิก ขอเสนอญัตติแก้ไขนี้เป็นรูปคำ
 บอกรหัสออกนัยหนึ่งเป็นรูปของญัตติ ใน
 เรื่องกรรมาธิการมีไต่ถามข้อใดในขงแต่
 เวลาที่ ไต่ถามว่า มีการเสนอ ญัตติแก้ไข
 แล้ว กรรมาธิการได้ประชุมทบทวนแล้ว
 ทบทวนแล้วเพื่อพิจารณาตัวเองว่า ไต่ถาม
 หัวข้อออกไปหรือไม่ สัมควรตั้งที่เสนอ
 ญัตติไต่ถามไว้ ในคำเสนอญัตติ และที่
 ไต่ถามไปราย ต่อสถาน หรือไม่ ประการ ไต่
 เสนอไต่ถามทบทวนแล้วกรรมาธิการก็ขอเรียน
 ว่ากรรมาธิการยังไม่เห็นเหตุผลว่าข้อเสนอ
 ของกรรมาธิการนั้นผิดหรือไม่สมควร
 ประการ ไต่ โดยข้อบังคับการประชุม
 ปรึกษาของสภาข้อ ๕๕ คณะกรรมาธิการ
 ระเบียบวาระมีหน้าที่กันว่า ก็หมาย
 ความว่าคนควาทง หลกวิชา แล้วกรร

วม ก็หมายความว่ารวบรวมทาง หลกวิชา
 หลกสารสำคัญ แล้วตั้งเป็น หัวข้อระเบียบ
 วาระอันควรพิจารณาในการ ร่าง รัฐธรรมนูญ
 นั้น ท่านประธานคงจะเห็น ไต่ถามข้อ
 บังคับที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานั้นว่า กรรมา
 ธิการระเบียบวาระนั้นไม่มหนาทออกความ
 เห็นไม่มหนาทแนะนำสภาว่าสิ่งใดควร
 เป็นอย่างไร กรรมาธิการมีหน้าที่เพียง
 คิดค้นทงหัวข้อเพื่อไปปรึกษาหารือกันใน
 เรื่อง ไต่ถามจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมาธิการคณะนั้นพอขึ้นต้นประชุม
 กันครั้งแรกก็ ไต่ถามฐานะของตัวเองแล้ว
 ในที่สุดก็มมติเป็นเอกฉันท์ว่า เราไม่ม
 หนาทเสนอต่อสภาว่า ยทบัญญัติแห่ง
 รัฐธรรมนูญนั้นควรจะเป็นอย่างไร ปล่อยให้
 สภาสมาชิกสภาเสวที่จะคิดเอาเอง ว่าสิ่ง
 ใดควรจะเป็นอย่างไร ที่เราคงไปนั้นควร
 จะแต่เพียงหัวข้อเท่านั้นให้สมาชิกเลือกให้
 โอกาสพูด ทงที่ ไต่ถามมาแล้ว เพราะฉะนั้น
 กรรมาธิการ จึงไม่ต้อง ถกเถียง กัน ว่าสิ่ง
 ใดเป็นอะไร เพราะถ้าถกเถียงกัน
 แล้วก็จะกลายเป็นว่ากรรมาธิการคิดค้นโดย
 เองซึ่งมากกว่า รัฐธรรมนูญที่เรากำลัง

เขามานเห็นเช่นหลักฐานสำคัญเสียหมดแล้วละก็ ก็เป็นการกล่าวโกหกพร้อมกันไปว่าเป็นการบิดเบือน ในการที่สมาชิกจะไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการหมด เพราะเหตุว่าเหตุผลที่สภาได้พิจารณาและได้ลงมติไปนั้นเป็นเหตุผลที่แน่แล้ว แปรญัตติอย่างไรก็แปรไม่ขึ้น นั้นเป็นเหตุผลประการหนึ่ง ที่ขอให้เห็นว่า การที่ คณะกรรมาธิการพิจารณาระเบียบวาระได้กระทำไปเช่นนั้น เป็นการบิดเบือนสมาชิกในการที่เขาจะแปรญัตติในวาระที่ ๒ ในท่านคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก นั้นเขาใจความเห็นว่า เป็นการสมควรอย่างยิ่งและเป็น การเหมาะสมตามหลักทั่วไปที่เร็วจะต้องให้สิทธิข้อสรุปแห่งความคิดเห็นซึ่ง คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญนั้น จะไปมีความศรัทธาความเห็นว่าในการยกร่างรัฐธรรมนูญควรจะยกมาเป็นรูปอย่างไร เพราะเหตุว่าเมื่อยกมาแล้วก็ของ มาสู่สภาอื่นอีก ควรจะให้ความคิดความเห็นโดยเสรีแก่กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่ากรรมาธิการพิจารณา ระเบียบวาระจะถือว่าหวงข้อใด ๆ อย่าง เป็นสาระสำคัญไปหมดก็เห็นการผูกมัด กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญที่เขาเห็น

จะของร่างไปตามที่สภาลงมติ ตามที่ คณะกรรมาธิการระเบียบวาระเสนอ เมื่อ เห็นเช่นนั้นเขาใจสงสัยว่ากรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะมีความหมายอะไรมาอีก นอกจากจะไปทำหน้าทีเป็น ผู้เขียนเท่านั้น ด้วยเหตุผลเช่นนั้นเขาใจ จึงมีความเห็นอย่างหนักแน่นว่าสภาควรจะให้ข้อสรุปในความคิดเห็นแก่กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญอย่างเต็มที่ที่เขา จะเขียนร่างรัฐธรรมนูญไปในรูปใด ไปในลักษณะใด เพราะถ้าเมื่อยกขึ้นกลาย มาในสภาอีก ผู้ใดไม่มีความเห็นชอบด้วย กับสิทธิที่แปรญัตติได้ กลับกันถ้าเผื่อว่าเขาใจมาฐานะเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง ในคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เขาใจว่าระเบียบวาระที่กรรมาธิการพิจารณาระเบียบวาระเสนอเสนอเข้ามา นั้นผูกมัดเขามาเช่นนั้นเขาใจไม่ทราบว่า เขาใจจะร่างอย่างไร และเขาใจสงสัยว่ากรรมาธิการพิจารณาของร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมีข้อหรือข้อหนึ่งข้อสองข้อเขาใจ จะอยากจะทราบกันว่าท่านสามารถจะร่างได้ใหม่ถ้าหากท่านถูกผูกมัดเช่นนั้น อยากจะฟังความคิดเห็นของ คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ในข้อนี้คงเห็นแก่กัน ในการอธิบายรายละเอียดกรรมาธิการ

พิจารณาระเบียบวาระที่เศกเกล้าลงข้อ
 บงคชข้อ ๑๐๘ ซึ่งบอกวาข้อ ๑๐๘
 นี้ได้บอกไว้แล้วว่าในการพิจารณา
 รัฐธรรมนูญนั้นให้สภาพิจารณารวมกัน
 ด้วยข้อร่างรัฐธรรมนูญ คำปรารภแล้ว
 เรียงตามลำดับมาตราที่ท่านเศกเกล้า
 ในครั้งเมื่อเราพิจารณาระเบียบวาระ
 เรื่องว่าจะเสนาคำปรารภขณะหรือรอ
 ไว้ก่อน ขวพเจ้าใครจะกล่าวในที่
 ครั้งหนึ่งว่าการที่ท่านถมมาตรา ๑๐๘
 มากแล้ว และท่านพยายามที่จะขอ
 ระเบียบวาระที่ท่านเห็นว่า เป็นสารสำคัญ
 เขามาใส่ในสภา โดยท่านอ้างข้อบังคับ
 ข้อ ๑๐๘ ขวพเจ้าขอโทษสังเกต
 ว่าข้อบังคับข้อ ๑๐๘ นั้นเป็นข้อบังคับ
 จะใช้ในการพิจารณา วาระที่ ๒ ไม่ใช่
 มาใช้ในขณะ ข้อบังคับข้อ ๑๐๘ เป็น
 ข้อบังคับที่เขียนไว้เพื่อเป็นแนวทางในการ
 ที่จะพิจารณาเมื่อกรมาธิการร่างได้
 เสนอร่างรัฐธรรมนูญเข้ามาในสภาแล้ว
 ข้อ ๑๐๘ จึงจะนำมาใช้ หากแต่ใน
 ขณะนี้ ขวพเจ้าขอฝากความคืบคิด
 ไปแก่คณะกรรมการระเบียบวาระด้วย
 ที่ ขวพเจ้ากล่าวมานั้นเป็นประเด็นในเรื่อง
 การขอท ซึ่ง ขวพเจ้าเห็นว่าคำขอของ
 ขวพเจ้า ในแห่งเหตุผลที่ ขวพเจ้าได้กล่าวมา

เช่น ขวพเจ้าไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 ธิการพิจารณาระเบียบวาระในอันที่จะ
 เสนอญัตติเข้ามาโดยทวิขข้อเสนอนั้น
 ไปใน ขวพเจ้าที่เศกเกล้าลงปัญหาในเรื่อง
 ข้อเท็จจริง ๆ ในการอภิปรายของสมาชิก
 ในสภาจะอภิปรายเรื่องใดก็ตาม สมาชิก
 มีสิทธิเพิ่มเติมที่ขออภิปรายได้ และตาม
 ธรรมนูญการปกครองก็ไม่มีใ้ที่ที่จะ
 อนุญาตไปฟ้องร้องสมาชิกในถ้อยคำ
 อภิปรายที่ท่านได้อภิปรายในสภา แต่ว่า
 ขอท่านได้โปรดระลึกว่าในการที่เราจะ
 อภิปรายถึงองค์พระมหากษัตริย์นั้นขอได้
 โปรดระวังว่าคำอภิปรายนั้นแม้แต่เจตนา
 รมณ์ในข้อของขบข้อ ๘๖ วรรคท้าย
 วรรคสองก็ได้บอกไว้ว่าถ้าไม่จำเป็นแล้ว
 ห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์
 ขวพเจ้าใคร่ที่จะขอเรียนยืนยันว่าในข้อ
 เเท็จจริง ในการที่เราจะอภิปรายถึง
 พระมหากษัตริย์นั้นแม้แต่คำขอของ
 ขวพเจ้าได้ห้ามไว้ แต่ขอเดชะสภา
 จะขอมีระเบียบวาระที่กรมาธิการระเบียบวาระ
 เสนอว่าเห็นว่าเป็นสารสำคัญที่จะ
 พิจารณา แต่ว่าการที่จะกล่าวข้อความ
 ถึงพระมหากษัตริย์นั้นขอได้โปรด
 ระลึกถึง ขวพเจ้า และ ขวพเจ้าใคร่ที่จะ
 กล่าวไปด้วยว่า เพื่อที่จะปกป้ององค์พระ

LIRT

มหากษัตริย์หรือราชบัลลังก์ ในมาตรา
 ๑๗ ซึ่งเป็นมาตราที่คนกลางกันนัก
 ไต่ถามว่า ใ้ กษัตริย์ว่าเรื่องราช
 บัลลังก์ด้วย นั้นเป็นการแสดงให้เห็น
 อย่างเด่นชัดว่า เจตนารมณ์ในรัฐธรรมนูญ
 การปกครองชั่วคราว เราก็มองความหวัง
 ที่จะคนพวกนี้พระมหากษัตริย์ในส่วนนั้น
 ยังกวามัน รัฐธรรมนูญทุกฉบับที่
 มา จนฉบับสุดท้ายก็โดยของ และ
 เกือบทุกฉบับ ของพระมหากษัตริย์เช่น
 ที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ ซึ่ง
 เราได้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์ในบท
 เคารพสักการะอยู่ตลอดมา นั้นเป็นประการ
 หนึ่งในเรื่องข้อเท็จจริง อีกประการหนึ่ง
 นั้น ปัญหาที่ว่าเรื่องการปกครองจะต้อง
 มีพระมหากษัตริย์หรือไม่ ในส่วนความ
 คิดเห็นของข้าพเจ้า เห็นว่าไม่ใช่ว่า
 เลยจะต้องมาพดกัน เพราะเหตุว่า ตาม
 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่
 ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ และ
 ฉบับที่ ๘๗ ก็ได้มีการประกาศและกรวาง
 บังคับให้ยกเลิกการปฏิวัติแล้ว ซึ่งที่
 คณะปฏิวัติจะไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลง
 แต่อย่างใดของพระมหากษัตริย์เป็น
 ประมุขแห่งรัฐ คณะปฏิวัติระงับการ
 การรักษาระบอบต่อไป แม้นแต่ทั้ง

มีการปฏิวัติ คณะปฏิวัติได้มีปลัด
 ขอนเห็นตามนั้นแล้ว แล้วกระเถิบ
 วาระนี้ จะขึ้นไปไต่หรือที่จะลงมาไม่
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุข นั้นเป็น
 ประเด็นที่ ๑ ในประเด็นที่ ๒ ว่าถึงประ
 เสนอการปกครอง แต่เดิมมาตั้งแต่สมัย
 ไหน ๆ มา ประเทศไทยก็มีพระมหา
 กษัตริย์เป็นองค์ประมุขและเป็นที่เคารพ
 สักการะ เพราะฉะนั้นไม่เกิดผลอะไรเลย
 ไม่ยอมทำลายที่สถาบันจะมั่นคงไปในทาง
 ทางการเมืองพระมหากษัตริย์ องค์พระ
 มหากษัตริย์เป็นที่เคารพสักการะ ข้าพเจ้า
 ก็ไต่ถามมาแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการ
 ที่ยากที่จะเห็นเจตนารมณ์ว่า ในระบอบรัฐ
 ธรรมนูญของประเทศไทยนั้น เราต้องการ
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุขและอีกประ
 การหนึ่งลักษณะ ในการที่พระมหา
 กษัตริย์เป็นประมุขของประเทศนั้น เรา
 นั้นมีและเห็นที่เห็นไทยชัดเจนว่าองค์พระ
 มหากษัตริย์เป็นจุดรวมของความสามัคคี
 ของประชาชนในชาติ เพราะฉะนั้นจะ
 เป็นไปไต่หรือที่สถาบันจะลงมาไม่
 ว่าในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ
 เราจะไม่พระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 เกิดผลทั้งที่ข้าพเจ้า ไต่ถามมาแล้วนั้น
 ข้าพเจ้าจึง เห็นว่า ไม่มีทางที่จะลงมาไม่

ในอีกทางหนึ่งก็ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าท่านบรรณาธิการพิจารณาระเบียบวาระจะยืนยันว่าท่านเห็นวาระระเบียบวาระข้อนี้เป็นหลักการสำคัญก็ตามเถิด แต่ข้าพเจ้าก็ยังยืนยันว่าหลักการสำคัญในทางที่จะไม่มีการจะตั้งมกขึ้นในไปก็ ด้วยเหตุเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงร่วมในการทูลเสนอญัตติว่าให้ตั้งมกพระมหากษัตริย์เป็นประมุขในการปกครองตามระบอบรัฐธรรมนูญต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร (กรรมการระเบียบวาระ) : ท่านประธาน หากท่านประธานยังไม่สั่งหยุด ข้าพเจ้าจะขออภิปรายต่อไป แต่ท่านประธานจะสั่งอย่างไรก็ไม่ทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ชื่อย่อ	นามสกุล	ตำแหน่ง	ผู้ตรวจรายงาน
จรูญ	เมธิมเทียรณ	โฆษกสภา	ผู้ตรวจรายงาน
วุฒิสถิต	รัตนวาท	ฉันทนา	ชานบ่อม
ป.	จันทร์ภาภา	อคม	พลอยสังวาลย์
พล. ช.ต. จ.	กนคมกมลยต	สัพงค์	ศิริพนเกษรติ
พล. ท. ช.	สิริชัยมสุติ	อิน	บดินทร์
เสก	จเนฉนันท	จางรงค์	ใจฉนนม
ก.	ชทายานน	แผ้ว	หมพิยคณ
		สินชัย	ชติสยค

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗/ก.ค./๒๕๐๔

ประธานสภาองรัฐธรรมนุญ : อภิปรายแก้ข้อไปให้จบ

หลวงประกอบนิติสาร (กรรมการระเบียบวาระ) : เห็นจะไม่จทกรับยาวครัย

ประธานสภาองรัฐธรรมนุญ : ยาวมากไหม

หลวงประกอบนิติสาร (กรรมการระเบียบวาระ) : ยาวมากครัย

ประธานสภาองรัฐธรรมนุญ : ยาวมาก สำคัญการประชุมมัน ประชุมกันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว และระเบียบวาระที่เหลือจะได้ประชุมครั้งต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

สุขัน จิตรภักดิ์
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม
ประหยัด แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการ ฯ
ประเสริฐ บัณฑิตกุล
เลขาธิการสภา ฯ

พล. อ.ส. สุทธิสารธนากร
ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ